

Към Шестата раса

Съставителство Емил Стефанов

ПРЕСЪЗДАВАНЕ	1
Кожа	2
Сетива.....	2
Органи, удове	2
Уста, устни.....	11
Нос	12
Ухо.....	12
Очи, поглед.....	13
Организъм	14
Нов тип.....	16
Съвършенство	16
Търпение	18
Новораждане.....	24
Възкресение, безсмъртие	31
ШЕСТАТА РАСА	47
БИБЛИОГРАФИЯ	53

ПРЕСЪЗДАВАНЕ

Клетки

Важно е да знаете, че човешкия организъм е съставен от безброй живи клетки: едни от тях образуват външното физическо тяло на човека; други образуват етерния му двойник; други образуват чувствената душа на човека, т.е. астралното му тяло; четвърти образуват низшия и висшия ум на човека. Всички заедно образуват целокупния човек. /48, с. 268/

Вие трябва да съзнавате, че всеки човек представя общество, съставено от разумни души, които имат нещо общо с него. Следователно, като ставате от сън, първата ви работа е да накарате тия разумни, малки същества да мислят, да влязат в хармония с вас. Дали ще влязат в хармония с вас или вие с тях, не е важно. От вас се изисква да възстановите хармонията на целия си организъм. /57, с. 231/

Казваш: да съм силен, че да става каквото ще! – Силата не е единна, тя се дължи на колективната работа на милиардите клетки. Да събереш силата на всички клетки в едно, да обединиш всички разумни същества в себе си, за това е нужно знание, умение и вяра. /62, с. 12/

Силата на човека се дължи на общата сила на милиардите клетки, от които е съставен неговия организъм. Те влагат силата си в човека. /62, с. 11/

Кожа

Ако кожата ги стане суха, обърни внимание на това и потърси начин да стане мека. Сухата кожа се нуждае от повече вода. /6, с. 365/

Кожата на тялото трябва да бъде малко мазна. Ако е суха, груба това показва коравина на чувствата. /57, с. 174/

Гладкана кожа означава нежност. /78, с. 44/

Кожата на интелигентния човек е нежна, мека. /5, с. 133/

Ако не държи в изправност кожата на тялото си, човек сам се излага на големи страдания и нещастия. /22, с. 159/

На физическия свят кожата е проводник на жизнените енергии от Природата. Щом загубее кожата на човека, течението на жизнените сили в него става неправилно и той заболява. ... Огрубяване на кожата не се заключава в почерняване или напукване или закоравяване. Други са признаците на огрубяването, причинено от загасване на свещения огън. Опасно е човек да знае тези признаци, за да не се уплаши, защото не е в състояние да си помогне... За вас е важно да пазите свещения огън да не изгасне. Изгасне ли, човек огрубява и в духовно отношение: чувствата му стават груби, а мисълта му постепенно се помрачава. /82, с. 143/

Сетива

Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога, разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията, той постепенно загубил сетивата си, докато най-после останал с пет сетива, както е сегашният човек. И петте сетива, с които днес разполагат хората, не са достатъчно развити. /18, с. 205/

От какво произтича злото в света? – Злото произтича всякога от човек, който не знае да слуша. Вървиш някъде, но не слушаш, не чуваш, не обоняваш, не виждаш, всякога ще направиш зло. Следователно, човек, който иска да върви правилно, трябва да вижда правилно, да обонява правилно, да вкухва правилно, да чува правилно. /1, с. 5/

И при вкуса се образува връзка, но по-фина от тази при хващане на ръцете. И при целувката се образува връзка. Връзка се образува още чрез обонянето. /54, с. 4/

Органи, удове

Органи се изискват, за да може невидимият свят да се прояви в едно или друго отношение. Следователно, човек трябва да стане орган, уд на Божественото тяло, а не роб на външните условия. Човек трябва да бъде гражданин на Царството Божие, носител на Божествените идеи. /27, с. 74/

... в широк смисъл под уд се разбира орган на Божественото тяло. Няма по-добри условия за човека от тези, да бъде уд на Божествения организъм. Ти влизаш в Божествения организъм да помагаш. Ти ще помагаш, ще бъдеш носител на Божественото, но и на тебе ще помагат. /62, с. 77/

Бог е създал удове на човека и всеки уд е предназначен за развиване на известна добродетел. /38, с. 353/

От душата във вид на силови линии излизат всички органи на човешкото тяло. /30, с. 190/

Въпросът за създаването на органите крие своя произход в далечното минало. Там е тайната на битието. /62, с. 328/

Защо Бог създаде човека с толкова вътрешни органи? ... Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, с херувимите и серафимите, от които черпи знание за своето повдигане.

/Серафимите – Братя на Любовта – първи приемат Божествените мисли и ги предават на по-долустоящите. Направляват голяма група Слънчеви системи и ги обединяват в едно цяло. Те са глава на космичния човек, затова в староеврейската кабала са наречени “Духове на Божия венец”. Управляват главата на човека. – б.с./

Чрез белия дроб човек се свързва с херувимите. Ето защо, като дишате, мислете за тези духове и за тяхната мъдрост. Значи мъдростта се придобива чрез дишането. Чрез сърцето си човек е свързан с друга йерархия, наречена “Престоли”, т.е. Божествен разум. ... Чрез стомаха човек е свързан с други йерархии – “Същества на благородството”. Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов за жертви. ... От стомаха се отива в черния дроб, чрез който човек се свързва с друга йерархия, наречена “Власти” или Божествена сила. ... Чрез жлъчката човек е свързан със “Съществата на доброто”. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават. Ако омразата се увеличава, любовта се намалява. Това е закон, който регулира отношението между силите. ...

След черния дроб се отива в далака, чрез който човек се свързва с друга йерархия “Началства”, наречена Божествена Правда и победа в света. ... Друга йерархия са архангелите, същества на Божията слава. Те ръководят народите. Те имат отношение към бъбреците. Който не слави Господа и не се въодушевява от великото в природата, не може да бъде във връзка с архангелите и страда от разстройство на бъбреците. ... Най-после слизаме до йерархията на ангелите, които са основа на живота. За да бъдем във връзка с тях, всички мъже, жени и деца трябва да раждат. Който не може да роди една възвишена мисъл, едно добро желание, не е свързан с ангелите. ... Като се върнете по домовете си, нека всеки се запита защо има мозък, бял дроб, сърце, стомах, черен дроб, далак и бъбреци. Така ще си спомните за връзката, която съществува между възвишения свят и вас. Само така ще разберете, че не сте свободни да мислите, да чувствате и да постъпвате както искате. /18, с. 263/

Развитието на човека се обуславя от развитието на неговите органи. Ако радиото, което представя един прост апарат, може да схваща вълните, които идат от близкото и далечно пространство, колко повече човек, със своите вътрешни органи, може да схваща мислите, които идат от висшите светове. Органите, апаратите, с които човек възприема мислите на съществата от висшите светове, трябва да бъдат добре устроени и по-съвършени от най-съвършеното радио в света. /23, с. 24/

Веднъж човек дошъл на земята, той трябва да прави усилия върху себе си, за да набави нужния материал, необходим за съграждане на неговите удове. ... Този материал, който духът, душата, умът и сърцето на човека са събрали, се препраща в невидимия свят, дето същества от висша йерархия го обработват. По този начин те преустройват човешкия ум и човешкото сърце. /65, с. 117/

Вашата ръка, вашата глава, вашето тяло, като се разложат, ще се върнат в Божествения свят като сили, а не като материя. /1, с. 14/

Докато всички органи на тялото служат на целия организъм, те са свързани с Христа. Щом се отделят, всеки служи на себе си. Те имат връзка с противоположното начало. Който се

отдалечава от Бога, сам се осъжда на смърт. Един е Бог, ние сме Негови удове. Един е Христос, ние сме Негови удове. Всеки трябва да заема мястото и службата си във великия Божествен организъм. /17, с. 253/

Невидимият свят е пред вас, но се искат органи, посредством които ще влезете във връзка с него. /27, с. 73/

Когато говорим за същественото, за вечното, за неизменното в живота, ние разбираме ония благоприятни условия, които помагат за създаване на такива органи в човека, с които той ще си служи в бъдеще. Човек се нуждае от физически, от духовни и от Божествени органи. Без тези органи той не може да влезе във връзка нито с физическия, нито с духовния, нито с Божествения свят. Всеки свят изисква съответни органи. У когото тия органи са развити, той свободно ще действа. Иначе ще очаква на благоволенieto на съществата, каквото те направят за него, това ще има. Обаче смисълът на човешкия живот седи в това, той сам да си достави всички необходими неща. /23, с. 27/

Според философията на източните народи, човек има седем тела, от които три главни, физическо, астало и умствено, а останалите четири допълнителни. Щом е така, той трябва да има по седем органа: седем глави, седем сърца, седем стомаха, 14 очи, 14 уши и т.н. Каквито органи има физическото тяло на човека, такива трябва да имат и останалите тела. Те няма да бъдат еднакво устроени, но ще изпълняват подобна служба на физическото. /6, с. 162/

Очите и носът представят ангелския свят, ушите и челото – Божествения свят, а устата – човешкия. /62, с. 319/

Челото е израз на мисълта, носът на чувствата, брадата – на волята. /19, с. 37/

Който иска да бъде силен и мощен, той трябва да възстанови координацията между своите органи... У хора, у които няма координация на органите или у които справедливостта не е фактор в живота им, те се намират в пълна дисхармония със себе си. /10, с. 121/

Религиозните Учители на миналото, за да възстановят тази координация, са давали на учениците си ред правила и методи, едни от които се отнасят до храненето, други – до правилното дишане, трети – до правилните отнашения, както и до човешките мисли и чувства. /10, с. 117/

Мекотата ще внесе координация в човека. Има известни органи в човека, които са предназначени за изразяване на милосърдието; други са предназначени за търпението; трети – за вярата; четвърти – за любовта и т.н. Всяко чувство има специфични органи, чрез които се предава. /10, с. 120/

Там, дето силите са координирани, има взаимно подпомагане. Въз основа на този закон, органите могат правилно да се развиват. Следователно, искате ли да усилите един орган, вие трябва съзнателно да намалите или поне временно да спрете дейтелността на друг някой. Това може да стане само там, дето силите са координирани. За пример, ако искате да усилите окото си, вие трябва временно да намалите дейтелността на ухото. Работите ли едновременно с окото и ухото, вие не можете да ги развиете добре. /68, с. 134/

Органите са създадени от живи клетки, на които може да се говори като на хора. Щом органите се убедят в това, което им говорите, те започват взаимно да си помагат. Тази взаимопомощ създава координацията на органите. Наруши ли се координацията между клетките, зараждат се разни болести като разстройство на черния дроб и вследствие на това разстройство органите престават да си помагат едни на други. /10, с. 118/

Всеки уд в човешкия организъм е свързан с идвестен род сили, с известен род енергии. /24, с. 150/

Човек има много удове, чрез които приема енергията на Природата... Много пътеки има в разумната Природа, по които текат енергиите на живота. Запример, енергиите на стомаха идат чрез храната, за дробовете – чрез въздуха, за очите – чрез светлината, за ушите – чрез живото слово, за носа – чрез аромата на цветята. /80, с. 196/

Всяко противоречие се дължи на неестественото състояние, в което се намират удовете в човешкия организъм. Всякаква аномалия в един от удовете на организма води към криво възприемане на нещата. Като по-сложна машина от всякакво физическо радио, човек трябва да държи в изправност всички свои органи, да може правилно да възприема и предава. /29, с. 71/

Няма орган в човешкото тяло, който да не се управлява от известен род мисли и чувства. Като знаете това, пазете ума и сърцето си в изправност, за да могат те правилно да възприемат мислите и чувствата, които идат от възвишения свят. Съществата от този свят ще помагат на човека дотогава, докато мислите, които са създали неговите органи проникнат в съзнанието му. Това значи да дойде човек до положение да владее своите органи, да стане господар на себе си..., да заповядва на своите мисли и чувства. ... Чрез мисълта той може да създаде каквито органи иска, да се върне в първоначалното си положение, когато е бил създаден по образ и подобие Божие. /6, с. 234/

Като работите върху своите удове, вие се свързвате с духовния свят и го изучавате. /62, с. 100/

Трябва да работим върху себе си. С нашите мисли ние оформяме или деформираме органите си – тялото си. /81, с. 181/

Време е вече хората да излязат от гъстата среда, в която живеят и да влязат в по-рядка. Това значи да излязат от материалния свят и да влязат в духовния. За това са нужни специални органи. Както рибата не може да живее във въздуха, докато не развие специални органи за това, така и човек не може да влезе в духовния свят, ако не се приготи към неговите условия. За тази цел съществуват разни религиозни системи, които учат хората как да живеят, за да се повдигнат над обикновените условия, да минат в по-рядка среда. Който не е готов за новите условия и преждевременно влезе в тях, ще се задуши. /22, с. 402/

Ние се намираме пред една от най-мъчните задачи... Да се създадат органите на бъдещото сърце и на бъдещия ум, да мислим тъй, както Бог мисли, то е много сериозна работа. /56, с. 8/

Усилията, които човек прави в живота си се свеждат към това, да развие в себе си ония органи, които му са нужни за всички светове. Чрез тях той ще влиза във връзка и с висшите светове, а не само с физическия. За човека е важно дали е развил в себе си тия органи, а не какво е неговото верую или какво хората мислят за него. /23, с. 28/

Изобщо, всяка вътрешна промяна в характера на човека се отразява външно върху някои от неговите удове. /38, с. 395/

Образуват се формите на известни нови органи за бъдещото ново човечество. Докато у хората не се създадат нови органи, много неща ще останат за тях необяснени. В хората трябва да се създадат съответстващи органи. /Сила и живот, VIII сер, с. 8/

Докато не преустрои своите удове, човек не може да възприема правилно светлината, която иде от Слънцето. /21, с.196/

Аз си представям светлината като линия с постоянно движение. С тази светлина човек изправя линиите на своите удовете. /62, с. 116/

На човека предстои голяма и велика работа – да развие всичките си удовете до съвършенство. /6, с. 163/

Само онзи човек може да има любов към Бога, у когото всички органи са правилно развити. Главата, дробовете, стомахът, както и всички останали външни и вътрешни органи в този човек са добре развити. Това са истински праведни хора. /23, с. 25/

Като говоря за развитието на човешките удовете, имам предвид съвършения човек. Човек трябва да работи върху себе си, да придобие възвишения, идейния живот. /16, с. 180/

Като ставате от сън, оглеждайте се да намерите онези красиви линии на лицето си, които никога не се менят. Ако те изчезнат и красотата изчезва. /81, с. 239/

Работете върху създаване на хармонични линии на лицето. /6, с. 364/

Човек трябва да се обнови, но за това е необходимо усилие. Ако може да съгласува линиите на лицето си правилно, той ще стане по-красив. /62, с. 314/

За да не изопачите мускулите на лицето си и правилните линии, които природата ви е начертала, стремете се към доволство, към добро разположение на духа. /5, с. 32/

Който има добро сърце в себе си, той има особена, специфична черта на лицето си. Тази черта придава пластичност, подвижност на мускулите на лицето. От лицето на такъв човек излиза светлина и дето мине, той обръща внимание на хората, привлича ги. /59, с. 187/

Правилното дишане прави лицето красиво. Ако човек не диша правилно, кожата на лицето му преждевременно се набръчква. Набръчкването се дължи на разстройство на черния дроб и на неправилно дишане. Щом започне да диша правилно, бръчките от лицето на човека постепенно изчезват. /7, с. 401/

Е, да допуснем, че някои от вас имат бръчки на лицето си. В нашата школа влиза като задача, в една година да изправите тези бръчки. ... Това са натрупани излишни вещества у вас. Ако ти посветиш живота си на изправяне, няма да остане от тях нищо, в една година ще премахнете всички тия излишни вещества от вашето лице. ... Туй, което ви препоръчвам аз, то не е за красота, но за усилване на волята, да премахнете всички чужди вещества от лицето си. /56, с. 19/

Човешкото лице е площ, върху която се отпечатват силите, които работят в човека. /73, с. 276/

Всички хора са написана книга, върху която се четат техните качества. /69, с. 149/

Нашето лице не е нищо друго, освен проекция на нашата душа, полето, което ние обработваме... Въпросът е : Дали всичкото ти лице представя една обработена земя. /2, с. 12/

По лицето се четат какви мисли и чувства са вълнували човека. /39, с. 154/

Лицето на човека е отражение на вътрешния му живот. Най-малкото престъпление е в състояние да измени спокойното положение на мускулите на човешкото лице. Пазете се от престъпления, за да не изопачавате чертите на лицето си! /23, с. 38/

Не гледайте грозни образи и картини. Не занимавайте ума си с криви и изопачени човешки прояви. Всяко впечатление, което прониква в мозъка се отпечатва на лицето. Пазете децата си от грозни картини. Често децата се кривят, глежат се, правят грозни движения и едни други си пакостят. /62, с. 294/

Няма по-красиво нещо да видите едно отворено, чисто, естествено лице. Приятно е да видите лицето на онзи, който очаква своя любим приятел, с когото не се е виждал отдавна. Страшно е да видите лицето на човек, който е осъден на смърт и всеки ден очаква края на своя живот. /80, с. 63/

Според положението, което даваш на очите, на устата, в природата стават изменения. Всяко движение на органите на лицето произвежда известна промяна в силите на природата, която се отбелязва някъде. Няма движение, мисъл, чувство и постъпка, които да не са регистрирани в книгата на природата. /62, с. 336/

Мислите и чувствата на човека оформят неговото лице. Колкото по-възвишени са те, толкова по-красиво е лицето. Ако мислите и чувствата на човека огрубяват и лицето огрубява. Човек трябва да има поне една основна мисъл, която да оформи очите, носа, устата и ушите му. Без основна мисъл той пак ще има очи, уста, уши, но неоформени. /64, с. 33/

Искаш да имаш красиво лице. И това може, но трябва да разбираш законите на ума и на сърцето – да мислиш и да чувстваш правилно. /71, с. 87/

Да храни човек правилни мисли и чувства, които са в състояние да поддържат красотата и пластичността на мускулите на лицето, също така да изправят всички изкривявания на лицето и на тялото, унаследени от далечното минало. /6, с. 363/

Като ученици вие трябва да работите с мисълта си, да развивате в себе си всички ония чувства и способности, чрез които можете да предадете на лицето си изразителност и красота. /14, с. 158/

Каква мисър е тази, която не може да измени лицето ти, да го направи по-красиво? /81, с. 31/

По лицето на човека се познава доколко е чувствителен. /90, с. 266/

Човек живее, мисли и действа. Тези сили се изявяват и ваят човешкото лице, човешкото тяло. /86, с. 118/

Лицето изразява вътрешния живот на човека. Ако чрез лицето си човек не може да прояви своя вътрешен живот, той не може да има никакво отношение към външния, видим свят. /22, с. 89/

Душата, умът и сърцето се изявяват чрез лицето. Вътрешният живот на човека се изразява чрез лицето. /86, с. 31/

Мускулите на лицето трябва да бъдат пластични, да изразяват най-малките прояви на вътрешния, душевен живот на човека. Ако лицето не изразява душевния живот на човека, то е подобно на маска. /14, с. 149/

Лицето трябва да бъде израз на слънчевата светлина. /81, с. 240/

Когато умът има едно преодоляващо влияние, върху лицето на човека се забелязва особена светлина. Умът е, който хвърля особена светлина върху лицето, то просиява. /12, с. 7/

Забелязали ли сте някой път, когато вашият живот е естествен, как се събира у вас фосфорна сила и лицето ви взима един приятен израз. /41, с. 30/

Подвижният ум създава пластично, подвижно лице, върху което идеите се отпечатват като върху чувствителни стъкла. Лицето на човека трябва да говори. /14, с. 156/

Човек трябва да изучава чертите на лицето си, да работи върху тях, да ги изправя. Ако срещнете човек с правилни черти на лицето, вие трябва да го изучавате, да се сравнявате с него, за да знаете какво ви липсва. В красивото лице е изразено всичко, което Бог е вложил в човешката душа. /59, с. 182/

Всеки един от вас трябва всеки ден да се огледа в огледалото и да види дали лицето му се е изменило. Не само лицето му трябва да се измени, но и умът и сърцето му. ... всеки ден да усещате, че нещо благородно, възвишено се влива в душата, нещо ново се заражда вътре във вас и вие растете от сила в сила, от любов в любов, от знание в знание, от свобода в свобода. /44, с. 26/

Като погледнете главата на някой човек, добре развит в умствено, духовно и физическо отношение, ще видите, че той е работил върху себе си, вследствие на което между очите, носа, брадата и ушите има известна съразмерност. /22, с. 89/

Лицата ни трябва да бъдат красиви, пластични, за да може да изразяват всички наши чувства и движения. /3, с. 170/

Лицето на човека трябва да бъде подвижно, по него да се чете като на книга, а не като маска, на която нито една черта не се изменя. От лицето на човека трябва да излиза светлина. Когато постигнете това нещо, вие ще бъдете в хармония както със себе си, тъй и с живата природа. /1/

Лицето му трябва да бъде светло, отворено като небе. /39, с. 271/

Лицето на ученика трябва да бъде тихо, спокойно, като че е задоволен от всичко. /80, с. 63/

Днес всички хора искат да бъдат красиви: лицата да им са правилни, живи, изразителни. /81, с. 32/

Лицето да бъде светло, добро, да показва, че в него има добродетели. Щом ви погледнат, да кажат, че в лицата на тези хора има някаква идея. /3, с. 204/

Красивото лице е израз на един богат вътрешен живот. /67, с. 29/

Красиво е лицето на човека, който има светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. /87, с. 407/

Когато силите и способностите действат постепенно и хармонично, лицето е красиво. /62, с. 6/

Красиво и интересно е човешкото лице. Няма по-красив обект от него. Колкото повече изучаваш лицето си, толкова по-красиво става то. Няма по-велико нещо от това, да виждаш любовта, изразена на човешкото лице. Няма по-велико нещо от това, да виждаш мъдростта, изразена на човешкото лице. Няма по-велико нещо от това да виждаш истината, изразен на човешкото лице. /84, с. 64/

Красиво е това лице, на което се забелязва всякаква промяна в мислите, чувствата и действията на човека. Такова лице е израз на една благородна, възвишена душа. Красив

човек е този, в лицето на когото можеш да четеш. Това лице изразява всичко онова, което се крие в душата. /61, с. 147/

Добрите условия на живота дават на лицето на човека красива и приятна форма. Щом започне да води лош живот, отново лицето му се деформира, брадата постепенно се губи, челюстите се издават напред. /37, с. 10/

Приятно е да наблюдаваш лицето на светията, когато е вдълбочен в себе си, обзет от възвишени мисли и чувства. В този момент той държи в мисълта си всички възвишени, съвършени същества и се свързва с тях. Той не мисли за обикновените неща, за дребнавостите на живота. /81, с. 205/

Аз наричам грозни лица само ония, по които хората като немарливи деца са писали гарги, драскали, зачерквали, отново писали и пак зачерквали онова хубаво писмо, което Бог някога е писал. Вие четете по тия лица, но нищо не можете да разберете. Грозно лице е това, по което човек пише и задрасква. Красиво лице е онова, по което Бог пише, а човек го пази чисто. /61, с. 148/

Сегашният човек е изопачил образа на Бога и затова не можем да го познаем. Но все пак, ако търсите Бога на земята, ще го намерите в човешкото лице. Задачата на човека се заключава именно в това, да изправи своя образ, да му даде първоначалния вид. /6, с. 224/

Днес повечето хора лежат в разваления свят. Погледнете какви са техните лица! Малко хора ще срещнете красиви. Лицата на много съвременни хора са на израждане, понеже вървят надолу, в низходяща степен. Това не е за упрек, но човек трябва да се пази от това деформиране. Казвам: главната причина за израждането на съвременния човек се дължи на това, че той не обича Бога. Втората причина е това, че той не обича своя ближен. /42, с. 33/

В сравнение с животните човешкото лице е красиво, но в сравнение с лицето на ангелите, вие заемате мястото на животните. /70, с. 29/

Лицето на човека не е нищо друго, освен сбор от числа и геометрични фигури, които показват неговото минало. Колкото по-правилни са линиите на лицето, толкова по-правилен и добър е бил животът му в миналото. Всяко отклоняване от правия път изменя хармонията между линиите. Когато напусне кривите пътища, човек постепенно изправя линиите на лицето си. /60, с. 86/

Ако в ума на човека стане някаква промяна във възходяща степен, а в душата му някакво разширение, тогава и на физическия свят ще стане малка промяна – лицето на човека ще се измени. /83, с. 104/

Щом влезеш в свещената област на живота, с това заедно се изменят и чертите на твоето лице. Носът, устата на такъв човек са правилни. Невъзможно е той да има заострено ухо и песимистична уста. /81, с. 165/

Щом човек престане да върши добро, престане да дава и да взима, тогава настана деформиране на неговото лице. Брадата му, която представя нещо велико, започва да поляга малко навътре. Носът също се деформира. /10, с. 159/

Достатъчно е човек в продължение на една година да се гневи или да храни някакви отрицателни чувства в себе си, за да изкриви линиите на лицето си. /81, с. 251/

Всеки човек може да преобрази лицето си. Това се постига чрез съзнателна работа върху мисълта. /22, с. 135/

Първата задача на ученика е да работи върху лицето си, да го оформи, да изправи отклоненията. /5, с. 77/

Задайте си за цел всеки от вас да предаде на лицето си някакъв специфичен израз. Като се погледнете, един в друг да виждате образ на милосърдие, на разумност, на благородство, на ученост, всеки от вас да се заеме да изработи някаква добродетел в себе си, която да се изрази на лицето му. Работете усилено с мисълта си в това направление и вижте какво можете да постигнете. /14, с. 156/

И ние съвременните хора, съвременните християни, които вървим в правия път, в новото учение, ако не можем да изправим нашите лица, тогава в какво седи нашата наука, това ново умение? Ако нашите лица огрубяват тъй, както лицата на светските хора, ако телата ни огрубяват, тогава в какво седи нашето учение? /3, с. 290/

Мога ли да изменя лицето си? – Като работиш четири-пет години съзнателно върху себе си, ще измениш лицето си, ще внесеш известно подобрене. И тогава ще се явиш пред Бога с чисто, отворено лице. /62, с. 291/

Вие трябва да работите, ... да извадете красиво, съвършено лице. /17, с. 46/

Работете съзнателно върху лицето си, да го направите по-красиво, по-изразително от това, което имате днес. Щом останете свободни, работете върху лицето си. /14, с. 153/

Една от задачите на ученика е да работи върху лицето си, да го направи изразително. В изразителното лице има черти, които никога не се менят. Обаче всички мускули около тях са в постоянно движение. /14, с. 150/

Като работи съзнателно, човек може да изправи своя характер, както и удовете на лицето си. /62, с. 147/

И тъй, работете върху лицето си, докато сами се харесате. Оглеждайте се всяка сутрин, да видите какво ви липсва. ... Има една подвижност на линиите, която прави лицето красиво. Ако тази подвижност липсва, лицето губи своята красота. Има една линия на лицето, която му придава красота. Тя мъчно се хваща. Даже най-добрият художник и фотограф не е в състояние да я схване. Щом видиш тази линия, ти се зарадваш; ако я изгубиш, наскърбяваш се. Тя е неуловима и неограничена. Тя е линията на реалността, линията на красотата. /86, с. 28/

Има красиви хора, които хапят; има грозни хора, които милват. В лицето на такъв красив е изписана алчност, егоизъм, користолюбие и др. /18, с. 312/

Когато видите една неправилна линия на човешкото лице, вие трябва да знаете, че тя се дължи на изопачени прояви на човека. /58, с. 319/

Има фатални линии в човешкото лице, има и щастливи линии, които ту се явяват, ту изчезват. Затова човек някога се харесва, някога не се харесва. Оглеждайте се често и като видите нещо фатално в себе си, не се гледайте. След това пак се огледайте и ако видите същите линии на лицето си, скрийте огледалото. Оглеждайте се, докато се харесвате. Започвате да се чудите откъде е дошъл този нов човек, с хубави очи, с хубав нос, с хубава уста. Това са онези живи, подвижни линии на човешкото лице, които постоянно се явяват и изчезват. Така те се отразяват и на вътрешния живот на човека. /81, с. 100/

Направете този опит за десет деня. Всяка сутрин или вечер отделяйте от времето си по 10-15 минути за размишление върху образа, който искате да създадете. Ако искате да придобиете израз на милосърден човек, трябва усилено да мислите върху милосърдието.

Представете си мислено, че отивате в дома на една бедна вдовица с няколко малки деца. Майката цял ден тича, работи, да изкара за хляб на децата си. Като си представите тежкото положение на тази вдовица, проследете какви чувства се събуждат у вас. След това огледайте се в огледалото, да видите какъв израз има лицето ви. После представете си, че искате да помогнете на тази вдовица. Бръквате в джоба си, но не намирате нищо. Взимате пари на заем и купувате хляб, сирене, чай, захар и всичко това занасяте на бедната вдовица. Наблюдавайте се вътрешно, да видите очертана ли е радостта на лицето ви. Като направите този опит мислено, направете го и в действителност. Само по този начин ще можете да развиете в себе си милосърдието. /14, с. 157/

Всяка добродетел съгражда свои специфични мускули и органи върху човешкото лице. /13, с.37/

Аз познавам науката за съкращаване и разпусчане на мускулите и по тях различавам добрия човек от лошия. На добрия човек мускулите на лицето се разширяват и то приема спокоен, благороден израз. На лошия човек мускулите се свиват – става стягане на лицето. Това се основава на един закон на топлината, според който при топлината телата се разширяват, а при студа се свиват. Наблюдавайте лицето си, когато имате лошо разположение. То потъмнява, мускулите се свиват. Видите ли такова лице, не правете опити да му говорите, да измените състоянието му. Каквото и да му говорите, той на нищо не вярва. /36, с. 27/

Като работи умствено, човек чертае правилни и красиви линии на лицето си. В това отношение той вае сам себе си. Гениалните хора имат специфични линии на лицето, на челото си, по което се отличават от обикновените хора. /22, с. 160/

Гледайте известно време един красив човек, за да намерите на лицето му такава основна черта, която при всички условия на живота остава неизменна. Линиите на лицето на красивия човек са постоянни и неизменни. /11, с. 67/

Всяко трепване на хармоничното лице е като трептенията на светлината. Това лице е подобно на сутрешната зора. Както се увеличава сутрешната светлина, така се увеличава сиянието в лицето в хармоничния човек. /30, с. 199/

Красивото, изразително лице дава импулс за работа, за наука, за изкуство, за поезия и т.н. Красивото лице изключва всякакъв песимизъм. /14, с. 151/

Уста, устни

Богатство е да имаш красиви устни. Това значи да бъдеш в съгласие с живата природа, да възприемаш нейните жизнени енергии. /62, с. 261/

Приятно е да видиш една красива уста, добре оформена. Тя е израз на любовта. /62, с. 290/

Не можеш да бъдеш любящ, ако нямаш хубава уста. /62, с. 201/

Малко хора имат красива уста. Красотата се заключава в една особена извивка, която определя човешката интелигентност. /45, с. 194/

Ако устата на човека са красиви, това показва устойчивост на чувствата му. /76, с. 67/

Здравият човек има красива уста и симетрични линии на устните. /62, с. 261/

Нос

... всяка сутрин, като се измиете, хванете леко носа си, погладете го, пожелайте да придобиете от него енергия за работа. Гледайте на носа си като на нещо красиво, мощно. Днес носът работи най-много. През него минават много енергии. Свържете се с дейността на своя нос и работете върху него да го продължите и разширите според мерките на природата. /77, с. 102/

Ако вашият нос се изкриви наляво, причината за това е вашето сърце. Ако вашият нос се изкриви надясно, причината за това е вашият ум. Ако носът ви се завърти надолу, причината за това е вашето физическо тяло, волята ви е изопачена. Значи умът, сърцето и волята могат да се изопачат и тогава природата ви показва, че вие сте направили в живота известно отклонение. /47, с. 116/

Наблюдавайте красивите носове и пожелайте и вие да имате красив нос. Изберете си един красив модел на нос и мислете за него. /62, с. 210/

Носът ти може да е правилен, но ще работиш усилено с мисълта си, докато създадеш каквото нос искаш. Човек има не само физическо тяло, но и духовно, което е пластично, пъргаво и податливо на всички добри мисли. Първо там ще създадеш носа си, а после на физическото тяло. Следователно, каквото мислиш и чувстваш, това ще стане. /62, с. 141/

Когато чувствата са добре развити, дихателната система взема по-голямо участие и носът се развива. /41, с. 43/

Ще изправиш кривите мисли на дядо си и баба си, докато си създадеш правилен нос. /62, с. 142/

Казвате, че носът на някой човек е правилен, красив, но в какво се заключава красотата му не знаете. Правилният нос е като огледало, той отразява светлите и възвишени мисли, които идат от възвишения свят. Тези мисли се отразяват сърху мозъка, сърцето и стомаха. Красивият нос не лъже човека. Той не може само отвън да бъде красив, но и отговаря на вътрешната красота на човека. /77, с. 96/

Колкото по-правилен е носът и колкото по-красиви са линиите му, толкова по-правилна е мисълта на човека. /58, с. 67/

Линиите, които образуват човешкия нос представят известно течение на мозъчните енергии, които излизат от мозъка и обикалят цялото тяло на човека. В мозъчните течения има известна гъстота, известна интензивност на движение. Колкото по-интензивни са мозъчните енергии, толкова по-красиви линии придават на носа. /51, с. 83/

Ухо

Който има красиво ухо, той се обхожда добре, постъпките му са правилни. Ако ухото на човека не е красиво, колкото и да се мъчи да постъпва добре, няма да може. /62, с. 99/

Турете в ума си мисълта да си създадете красиво ухо. Който може да внесе най-малкото подобрене на ухото си, той минава за гениален човек. Най-малката линия да измените, това внася подобрене във вашия характер. Понеже ухото мъчно се изменя, затова човек лесно се познава по него. /62, с. 148/

Първо трябва да се даде на ухото красива, правилна външна линия; после да се работи върху вътрешния му строеж. За да се моделира ухото, волята трябва да вземе участие. /81, с. 100/

Колкото по-красиво и оформено е ухото, толкова по-здрав е човек. /62, с.189/

Като видиш красиво ухо, мислено го пипни. Красивите неща са достъпни за ума. /62, с. 162/

Най-красивото нещо, което се възприема чрез ухото е музиката и речта. Не може да имаш красиво, добре оформено ухо, ако не схванеш правилно човешката реч и тоновете на музиката. /62, с. 331/

Очи, поглед

Човек трябва да владее очите си. – Как се постига това? – Чрез самовъзпитание. Като станеш сутрин от сън и отвориш очите си, първо ще погледнеш красотата създадена от Бога. Срещнеш човек, ще търсиш нещо красиво в него. Търси всякога доброто в човека и там спирай погледа си. /62, с. 305/

Погледът ви трябва да бъде красив. /57, с. 93/

Трябва да се научите да прашате на всеки човек по един мил поглед, не да мисли той какво искаш да му кажеш с този поглед, но погледът ви да е такъв, че никога да не се забрави. Когато някой човек се отчаял, ти като го погледнеш, всяка уплаха, всяка безнадеждност да изчезне и той да каже: срещнах един човек в света, чрез когото Бог ми помогна. Срещнеш друг човек, който помислил да върши някакво престъпление, ти като го погледнеш с един мил поглед, той да каже: благодаря на този човек, че ме спаси. ... Вашите очи трябва да бъдат такива, че чрез тях да се проявява Божията Любов. Който ви погледне да знае, че Бог проглежда чрез тях. Този поглед да внесе любов, вяра, едно дълбоко чувство в човека, че той да каже: срещнах един човек и никога няма да забравя неговия поглед. Какво по-хубаво, по-красиво от това? /12, с. 15/

Плавно, хармонично ще отваряш и затваряш очите си... Красиво е да гледаш как човек отваря и затваря очите си спокойно. Това е естествено движение. /45, с. 277/

Пазете следното правило: Като ставате сутрин от сън, не бързайте веднага да отваряте очите. Дръжте ги известно време затворени, докато се успокоите напълно. Не се поддавайте на съня. Щом ги отворите, потърсете един красив образ и там спрете погледа си. /62, с. 298/

Радвайте се на великото благо, с което разполагате – очите. Пазете ги, поддържайте тяхното здравословно състояние. Хранете очите си с красиви образи. /62, с. 306/

Не може да бъдеш истиннолюбив, ако нямаш красиви очи. /9, с. 201/

Невъзможно е очите на човека да бъдат красиви, ако той не е съвестен, милосърден, честен и т.н. В очите се чете състоянието на човека. /23, с. 32/

Красивите очи имат отношение към разумността. Следователно, ако не харесваш очите си, работи върху себе си да станеш разумен. Милосърдието и добротата придават мекота на погледа. Казват: Този човек има мек поглед, благи очи. За друг казват, че погледът му е уравновесен. Значи много качества трябва да има човек, за да бъдат очите му красиви. /81, с. 264/

Окото е връзка между външния и вътрешния свят. То подхранва човешката реч. Когато окото заболее и речта се засяга. Това се отразява и на мисълта. От това какви предмети гледа окото зависи развитието на ума. Ако по цели часове гледаш по витрините различни предмети и търсиш с очите си места за удоволствия, нищо не придобиваш. Друг е въпросът, ако търсиш хубави книги, художествени картини. Това оставя в съзнанието ти красиви образи, които допринасят за развитието на ума. /62, с. 297/

По окото се съди за състоянието на ума, на сърцето и на волята на човека. Сърцето, умът и волята представят три течения в живота. ... Красиво око е гова, в което има пълна хармония между трите течения. Тази хармония се отразява и върху цялото тяло. /37, с. 14/

... като дойде онова, което ни допада, красивото и хубавото в живота – ние си отваряме очите. Щом не ни харесва нещо – затваряме си очите. /44, с. 15/

Очите на човека са красиви в това отношение, че изразяват стремежа на неговата душа. Каквито и да са очите и в най-лошия човек, те са най-красивото нещо. /83, с. 173/

И като се оглеждам, моите очи... трябва да бъдат като очите на ангела и от погледа им да лъха любов. Като срещнеш такива очи, ти се съживяваш, възкръсваш. Аз казвам: има такива очи в света, от които се съживяваш. И като срещнеш такива очи, не трябва само да се съживяваш, но да станеш радостен и да кажеш: има защо да се живее! И този човек като те погледне, да бъде за тебе зазоряване и да ти каже: "Дерзай, братко, стани! Аз съм първият лъч". – Кой си ти? – Аз съм първият лъч, който съм изпратен от Бога за тебе. /70, с. 29/

Организъм

Светът трябва да се изучава като жив организъм. Зад всяко явление, зад енергията седи една разумна сила.

Природата се управлява от Разумни Същества. ... Всички хора са заобиколени от тези Разумни Същества, които се грижат за тях и направляват живота им. /74, с. 140/

Човешкият организъм представлява грамадна държава, на която поданиците са обединени в името на любовта. Природата е употребила милиони години, за да организира всички клетки в едно цяло, да вършат обща работа. Който съзнава това и може да запази великата хармония, която съществува в неговия организъм, той се радва на добро здраве и на щастлив живот. /22, с. 199/

Природата обича хармония навсякъде и вие ще се стремите към това. Като ходите, дръжте в ума си идеята вашият организъм да има красиви форми, т.е. такива форми, каквито Природата изисква. Раменете ви, лицето ви, очите ви, всичко трябва да бъде правилно и красиво. /63, с. 290/

Между всички величини в организма на човека има известни пропорции, известни математически съотношения, които трябва да се спазват, за да бъде човек здрав. /41, с. 8/

Човек се е отделил от общия организъм и мисли, че може да разреши въпросите на живота самостоятелно. Не, той трябва да разбере своето предназначение, като част от целия организъм, там да намери своето място. Какво ще стане с организма, ако всяка клетка иска да живее самостоятелно? Ще се разпадне. /54, с. 231/

Ако енергиите на мислите и чувствата в човека не са правилно разпределени в организма, той е изложен на вътрешни експлозии. Ако човек сам не регулира енергиите си, ще се натъкне на външни закони, които ще ги регулират. /73, с. 73/

Ако носът устата и брадата са правилни и отговарят на мерките, които Природата е предвидила, това показва, че силите в организма на този човек са координирани. /68/

Когато координира силите на своя организъм, човек може да стане богат, силен и учен. ... Той може да приложи силите си в трите свята. /39, с. 209/

Характерна черта на любовта е, че тя уравнисява силите в човешкия организъм. /62, с. 62/

Всеки човек има да изправя нещо в своя организъм. Приятно е да изправиш живота си. /62, с. 3/

Ако вие изучавате организмите под микроскоп, ще видите, че силовите линии в тях имат определени пътища. Както ние мислим и чувстваме, по същия начин се движат и силовите линии в живота ни. Познаването на тази наука може да ни ползва, ако искаме да изправим своя организъм. /12, с. 8/

Ако организъмът на даден човек е доброкачествен, слънцето ще му влияе по един начин. Ако организъмът е долнокачествен, слънцето ще му влияе по друг начин. От качествата на организма зависи и влиянието на планетите върху него. В това отношение задачата на човека е да си изтъче един доброкачествен организъм. Това означават думите, че човек е творец на своята съдба. От него зависи бъдещето му. Бъдещето на човека зависи от това, какъв организъм той ще си изработи и какво самият организъм ще изработи. Днес всички хора говорят за подобряване на своя организъм, на своето тяло. Прави са те, защото тялото не е нищо друго, освен организирана материя. Организирането на тази материя се постига с ред усилия, със съзнателна и непрерывна работа от страна на човека. Апостол Павел казва: "Има тяло естествено, има тяло духовно". Естественото тяло е неорганизираното, неоформеното още тяло, в което съзнанието не взема участие. Духовното тяло е организираното тяло, в което съзнанието на човека взема участие и го прави буден за всичко онова, което го заобикаля. Такъв човек се радва и на радостите и на скърбите, които невидимият свят му изпраща. Той се радва и на благата и на лишенията, в които е поставен. /88, с. 127 – 128/

Само благородният може да засили жизнените функции в своя организъм. /62, с. 208/

Който разбира законите на разумната природа, чрез мисълта си той може да изправи всички външни и вътрешни повреди на своя организъм. Мощно нещо е мисълта, но с нея могат да работят гении и светии. И обикновеният човек може да има резултат в тази област, но затова се изисква повече време. Това, което светията може да направи в една минута, за обикновения човек са нужни най-малко десет години. /35, с. 131/

Каквато и болест да се яви в човешкия организъм, тя се дължи на мисълта на човека. Всяка отрицателна мисъл в човека ражда и съответни състояния. /16, с. 176/

Пазете се от щестлавие, любопитство, лицемерие, които имат животински произход и представят остатъци от ниска култура. Те произвеждат лоши последствия във функциите на човешкия организъм. /80, с. 86/

Човек остарява, защото в организма му не става вливане на енергия. В организма на младия става постоянно втичане на енергия от Природата. Който може да хармонизира, да съгласува в себе си енергиите на втичането и изтичането, той може да се подмлади и придобие вечен живот. /57, с. 20/

Когато говоря за новото учение подразбирам изкуство за превръщане на материята, изкуство за превръщане на силите в Природата. Само така тези сили могат да работят за

нашия организъм. Остаряването на човека се дължи именно на това, че старите форми не се менят. Това е преходна фаза на човешкото развитие. Иде ден, когато старото ще се преобрази, ще вземе нова форма и ще дойде в услуга на човечеството. /89, с. 24/

Да се подмлади човек, това значи да се освободи от онази инертна материя в себе си, която носи недъзите на миналите векове.

Нов тип

Защо съм ви събрал тук? За да образувате, когато дойде време първата ядка на Шестата раса, която после ще работи в човечеството. /34, с. 418/

Сега от вас се иска да правите ред опити, да се калите, да изработите от себе си нови хора, нови типове. Как можете да създадете от себе си нови типове? Колкото по-идеен е живота на човека, толкова по-лесно може той да преустрои целия си организъм, както във физическо, тъй и в психическо отношение. /27, с. 178/

Всеки трябва да бъде художник за себе си – да изработи красиви мисли, красиви движения, красиви чувства, красиви постъпки, красиви думи, красива усмивка – красотата е духовен процес. Ето ви работа.

Помнете следното положение: посредственият ученик никога не може да привлече вниманието на един виден професор. Даровитият, способният ученик обаче, всякога може да обърне внимание на един виден професор. Същото може да се каже и за красивия човек. Способността, красотата на човека са качества, които заслужават вниманието на хората. Защо? – Защото този, който може да изработи своята красота, е велик дух. Следователно, когато някой иска да привлече вниманието на Бога, той непременно трябва да има нещо особено в себе си, с което да постигне своята цел. /72, с. 290/

Христос поучаваше хората, защото имаше за задача да образува едно ядро от хора с високо съзнание, които да бъдат носители на Божественото учение. /16, с. 38/

Когато работи върху умствените си способности, след време човек може да измени неправилностите на лицето, на главата, на ръката си, да създаде от себе си правилен тип във всяко отношение. /5, с. 77/

Бъдещето на човека зависи от самия него: от очите, устата и ушите му. Като изправите малките недостатъци по тях, всичко останало ще дойде само. /78, с. 32/

Работете върху себе си съзнателно, да подобрите своите форми и черти на лицето, на главата, на ръцете, да извадете красив образ, т.е. да се усъвършенствате. /5, с. 204/

Грозният трябва да стане красив, красивият трябва да стане добър. Добрият трябва да стане справедлив, а справедливият – разумен. Това са степени, през които човек минава в развитието си. /50, с. 98/

Бъдете творители на бъдещите форми. Ние сме творители в света; ние градим, ние създаваме великото, красивото в света. /46, с. 216/

Желая ви всеки да създаде от себе си нов тип.

Съвършенство

Бог е съвършен. Той иска същото и от нас. Затова е казано в Писанието: “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни”. /23, с. 8/

“Бъдете съвършени, както Отец ми е съвършен!” Съвършенството на човека се обуславя от неговите органи. Когато едно качество или една добродетел у човека е добре развито, този човек благоухае. Добрият човек запример благоухае. /23, с.26/

Съвършенство се иска от човека. Само Любовта е в сила да направи човека съвършен. Щом живее в Любовта, човек трябва да приема нещата така, както са създадени. /26, с. 280/

Сърцата на много хора са запалени днес и те светят като слънце. Те са съвършени хора. /52, с. 35 – 36/

Когато всички хора изключат от себе си насилието, лъжата и злото, светът ще се поправи. Тогава лицата на всички ще светят и те ще си подадат ръка като братя за взаимна работа. Съвършените могат да направят това. При туй положение, кой каквото иска ще му се даде. /52, с. 38/

За да достигне съвършенство, човек трябва да даде ход на Божественото в себе си. /15, с. 133/

Ако искате да се развивате превилно, в ума си всякога трябва да държите идеята, че вие изразявате Божественото съвършенство. На пръв план вие трябва да се стремите да изразите Божественото съвършенство, а на втор план – вашето. То е правилният ход на еволюцията. /12, с. 15/

Целта, идеалът на човека е да бъде съвършен. /67, с. 216/

Когато обичаш всички, ти постепенно отиваш към съвършенство. Съвършеният човек включва в себе си всички живи същества. /7, с. 325/

Да бъде човек съвършен, това значи между Бога и неговата душа да съществува пълна хармония. Тази хармония се поддържа от три велики сили в света: от Любовта, от Мъдростта и от Истината. /51, с. 158/

Докато не почнете да мислите идеално, докато не почнете да носите образа на идеалния човек, вие нищо не можете да постигнете. Не търсете образа на идеалния човек въвн от себе си. Той е вложен във всички хора, но трябва да се изяви навън. /29, с.28/

Да бъдете добри, това е средство за достигане на съвършенство. /67, с. 216/

Аз желая доброто във вас да възрастне и да станете съвършени. /55, с. 52/

Туй, което причинява радост в живота, то е закона на съвършенството, понеже божественият живот се намира в съвършенството. /67, с. 213/

Узрелият плод подразбира съвършенство. Щом си узрял, ти влизаш в Божествения живот.

Божието име е Любовта, която е път на съвършенство. Чрез Любовта ще разберем Божия Дух, ще разрешим всички противоречия. /82, с. 115/

От хиляди години насам хората се молят да дойде Царството Божие на земята, но за да дойде това Царство, те трябва да бъдат съвършени. Докато ние не отворим душите си за Бога и не му дадем място да работи в нас и ние в Него, Царството Божие няма да дойде на земята. /46, с.112/

Не е лесно да дойде човек до онова велико съвършенство, да остане тих и спокоен при всички условия на живота и във всичко да вижда добрата страна. Съвършеният човек нито се обижда, нито другите обижда. Той вижда и предвижда нещата, знае как да постъпва и какво да говори.

Коя е причината за недоразуменията между хората? – Тяхното несъвършенство.

Недоразуменията се дължат на тяхната непредвидливост, на техния невъздържан език, на тяхното неумение да виждат и чуват нещата правилно. /82, с. 10/

Светлината, която ни огрява, това е съвършенството, тя произтича от умове, които са съвършени. Топлината, която иде, произтича от извор, който е съвършен. Въздухът, който дишаме, произтича от един център, който е съвършен. Всички блага, които имаме, идат от един съвършен свят. Ние живеем в един съвършен свят и искаме да влезем в друг някой. Казвате: “Да идем в онзи свят между ангелите!” Не че идеята е крива, но тя е комична в разбирането. Едно дете, което влиза в първо отделение, ако в него се зароди желание да иде в университета между професорите, какво ще прави?

Небето е един свят високо организиран и всички трябва да бъдете готови, като идете там. Не можете са идете със сегашните ваши разбирания. Като влезете в другия свят, комисия ще има там. Като умреш, ще се явиш пред първата комисия и тя ще прецени дали си годен за изпита. Ако си годен, ще ти дадат позволение да идеш да държиш изпит, а ако не си годен, ще те върнат на земята. И в духовния свят не можеш да влезеш – ще те оставят на физическото поле.

Търпение

Живата природа обича последователността, тя никога не бърза, това ще запомните. В нея е вечността, разполага с време колкото иска. Тя икономисва силите, не времето. Тези, които много бързат, се изтощават бързо.

Ако искате да знаете колко сте търпеливи, да си пригответе много хубаво ядене, което много обичате, на всички да дадете, че каквото остане малко в тенджерата за вас. Тогава ще се покаже вашето търпение. Ти като гледаш трепери сърцето ти, не си от търпеливите. Като сипят първата паница, теб да ти е приятно, пък на тебе колкото остане, ти си търпелив човек. Щом искаш първата паница за тебе, ти не си от търпеливите. Ти си от нетърпеливите. Който остане последен, той е най-търпелив. Сега аз бих ви препоръчал друго: Направете си хубава баница, които могат да си направят, повикайте който добре яде, той да яде, а пък вие да го гледате. Той ще яде баницата, вие да гледате. И да кажете: “Много се радваме, че ти дойде да изядеш баницата”. Той ще каже: “Дано и друг път да направите същата”. Сега какво правиме ние? Като опечем баницата, ние я изядем и каквото остане даваме. Ние не сме от търпеливите хора. /8, с. 194 – 195/

Който дъвче храната си, той мисли право. Същевременно, ако я дъвче добре, той се учи на търпение. Вижте как волът преживя храната си. Той е спокоен, търпелив. /60, с. 145/

Недоволният потъва в гъстата материя, която го ограничава. Спасението на недоволния е в търпението. Ако потърпи 5 – 10 – 20 до 30 минути, недоволството му ще се смени с доволство.

Засега на всинца ви предстои да изучавате закона за смяна на вашите състояния, а един ден, като станете вещи, учени хора, ще можете изведнъж да се освобождавате от отрицателните състояния. Сега ще се освобождавате от тия състояния чрез търпение. ... Ще търпите, докато известно отрицателно състояние се смени по естествен начин. През това време може да плачете, да скърбите, да ви подлагат на унижения – всичко издръжте

и си кажете: “За добро е това. Днес аз страдам, скърбя, но друг някой се радва. Сега аз съм дежурен, на пост съм поставен да дигам с рамото си игото на човечеството. Утре ще се сменя, друг ще поеме тази работа”. Ако можете съзнателно да си наложите търпение, това показва, че сте ученици на новото учение. Търпението е жизненият еликсир на душата. То не може да се постигне лесно. Жертви, воля се изисква за това! Търпението е вътрешно качество на човешката душа, което ние наричаме “будна мисъл” или “будност на съзнанието”. Никой не може да изкара търпеливия човек от неговото положение, защото той се намира в един възел, дето силите са в равновесие. /47, с. 17/

Хората на новата култура ще се отличават с търпение. /26, с. 210/

Търпеливият човек се познава в моменти, когато взимат онова, което той обича или за което се е приготвил. Например, някой човек работил цял ден, уморил се и като се върнал дома си, навечерял се и легнал да спи. Тъкмо заспива, дохожда един негов приятел, сядна на леглото му и започва да му разправя някаква дълга история. Ако може да го изслуша без да се раздражни, този човек е търпелив. Или представете си, че някой е гладен и сядда да яде; в това време отвън дохожда един негов познат и започва да яде от яденето му. Ако първият остане спокоен и отстъпи яденето си на своя познат, той е търпелив човек. Само умният човек може да бъде търпелив. Той е над обикновените условия на живота. /88, с. 104/

Хората, които живеят на земята са крайно нетърпеливи. Докато са били в невидимия свят, те са причинявали големи смущения. За да се избавят от тях, изпратили ги на земята да се учат, да придобият търпение. Значи човек е слязъл на земята да научи закона на търпението. Всички мъчнотии и несгоди, на които човек се натъква са предметно учение. Чрез тях той изучава търпението. В този смисъл те са на мястото си. /26, с. 213/

... когато се натъкне на най-големите страдания, човек трябва да разшири душата си и да каже: Животът, който Бог ми е дал, има само външни, но не и вътрешни противоречия. При това разбиране и 42 градуса температура да има, човек ще бъде спокоен и ще каже: Каквата температура да имам, аз зная, че няма да умра, защото вътрешната ми температура е толкова голяма, колкото животът я изисква. Като дойде смъртта при такъв човек, той ще я хване за ушите, ще я разтърси и ще каже: Аз не искам да умра! Смъртта ще го погледне, ще види, че не може да се бори с този човек и ще си отиде. Като ви говоря по този начин, вие се въодушевявате и мислите, че сте готови изведнъж всичко да направите. Затова, като видите, че някой има мъчнотии и страдания, намирате, че те нищо не представят. Обаче, щом мъчнотиите и страданията дойдат при вас, веднага кармата ви става тежка и губите всякаво самообладание. И наистина, най-трудната наука в света е самообладанието. Най-мъчно човек владее себе си. След като завършите всички науки, най-после ще дойдете до науката на самообладанието. Съвременните хора едва са във въведението на самообладанието. /88, с. 180 – 181/

Някои хора са много нетърпеливи, понеже им липсва устойчивост на характера. Без търпение човешкият характер е лишен от основа. За такъв човек казваме, че няма морален устой. Твърдостта в човека е морално качество. В Божествения свят твърдостта е задна стража на човека. Казват, че Бог е дълготърпелив. Той търпи човека с всичките му слабости и недостатъци и търси начин да ги превърне в нещо ценно. /26, с. 215/

Не бързайте да съобщавате неща, които не сте проверили. С бързана работа не става. Важните въпроси с бързана не се решават. Помнете следното нещо: каквото и да става в живота ви, то е необходимо за вашето самовъзпитание. За всички случаи, които се представят в живота ви трябва да се радвате, защото в тях се крие нещо дълбоко, нещо смислено. Това именно показва, че разумните същества от невидимия свят се интересуват от вас и се радват, когато вие правилно използвате случаите, които ви се дават в живота за работа. Те се радват така, както вие се радвате, когато имате в живота си някоя хубава ябълка или круша, която дава сладки, вкусни плодове. Вие се радвате на вашата ябълка

или круша и дето отидете, все за нея разправяте. Такова нещо представяте и вие за разумните същества от невидимия свят. За тях вие сте една хубава ябълка, круша или доброкачествена лоза и дето отидат, все за вас разправят. Радвайте се, че има кой да се радва за вас. Никой не живее за себе си, никой не е сам в света.

Мнозина мислят, че са изоставени, че никой не се интересува от тях. Обаче, ако те разбираха отношенията, които съществуват между всички живи същества, в душата им щеше да цари пълен мир и хармония. Отношенията, вътрешните връзки между съществата са такива, че и за най-малките и за най-ненапредналите е дадена поне една малка благодат, която да ги тегли нагоре. Бог никого не изоставя. И при най-лошите условия на живота, за всяко същество Той е предвидил един план, който хората не знаят. Добре е, че те не знаят плана, който Бог е предвидил за всички живи същества. Те трябва само едно нещо да знаят, а именно: Всичко, което Бог е намислил е добро. Какви са Божиите мисли, как ще се реализират, това ще остане тайна за всички времена и епохи. Бог е предвидил условия за вашето сърдечно, умствено и духовно развитие. /88, с. 119/

Търпението е едно от качествата на любовта. Щом обичаш, ти можеш да търпиш. Не обичаш ли, не можеш да търпиш. /26, с. 218/

Човек е дошъл на земята не да се бори със злото, но да развива самообладание и търпение, да работи с положителните сили на природата. Защо трябва да бъде човек търпелив? За да не се поддава на отрицателните сили. Търпението е броня, която предпазва човека от злото. Вярата, надеждата, любовта, истината, знанието също така са броня. Ако не се бронира с тях, човек се поддава на силните същества, на пехливаните и става играчка в ръцете им. /26, с. 68/

Ако знае как да постави търпението като идея в своя ум, посредством него човек ще може да пробуди всички заспали енергии, дарби и способности в ума си и ще го впрегне на работа. Търпението е богатство, което щом се предизвика в човека, с него заедно идват разумните същества и му помагат. Забележете, когато някой велик музикант дойде сред хората, веднага около него се групират още велики музиканти. Около учения се групират пак учени. Около добрия се групират добри хора. Закон е това. В това отношение всеки трябва да има вяра в Бога, да знае, че е изпратен на земята да изпълни известна мисия. /72, с. 49/

Опорната точка на живота е търпението.

Черната ложа работи, като нервира двама и те не могат да се търпят. Винаги запазвайте спокойствието и самообладанието си.

Който търпи най-много, създава най-хубавото.

Размишлявайте върху думата "търпение" да извлечете и използвате нейните сокове.

На земята Христос приложи закона на смирението и закона на търпението.

Който бърза, не постъпва по закона на Любовта. Любовта единствено не бърза. Тя има време за всичко и всичко прави безпогрешно.

Търпението се ражда от Любовта. С Любовта идва търпението и знанието.

В търпението е скрита Божията Любов, а в радостите и скърбине – Божиите блага.

Нетърпението води към лоши резултати. Търпението е най-хубавото състояние.

Търпението е мощна сила, която привлича светлината в човека.

Мъчнотиите и препятствията се преодоляват чрез Любовта, т.е. чрез търпението.

Неволята подразбира закон на необходимостта, а търпението – закон на Любовта. Само търпението е в състояние да превърне грубата материя на скръбта във фина материя на радост.

Христос даде образец на търпение и разумно понасяне и затова и досега живее в умовете и сърцата на хората.

Скъпоценното камъче се хвали с търпението си. Неговият блясък ти казва при всички мъчнотиии: “Търпение!”

Христос дойде на земята да научи хората на търпение.

Първото условие да влезеш в небето е да търпиш всички. Казано е: “Всички ще се изменим”. Там е спасението.

Носете мъчнотиите и страданията с търпение и радост.

Нашата длъжност е да бъдем търпеливи, докато Божият план се реализира, да имаме смирение, да понесем обидите на света, за да влезем в новия, в бъдещия живот. Само търпеливият, само смиреният е човек на бъдещето. Най-трудното нещо е да бъде човек винаги търпелив, учтив.

Търпението произтича от Любовта. Обичаш ли някого, ще го търпиш.

Търпеливият е вътрешно богат – плаща задълженията си и понася всичко с радост.

Кръстът е символ на търпението.

Бог благоволи към ония, които се смаляват, а не към големеещите се.

Безкористната Любов прави човека силен. Такъв човек е смирен, търпелив и безкористен.

Диамантът е изтърпял налягане – смалил се е.

Търпението е един от великите стълбове, на които се крепи правата мисъл.

Не можеш да бъдеш търпелив, ако не си музикален.

Ум без търпение – колело без ос.

Ще търпиш, докато видиш как ще се развият събитията. Няма да бързаш. Търпението ще го имаш за идеал.

За да придобиеш поезията, трябва първо да придобиеш търпение и разумност.

Търпението е проникване дълбоко в живота.

Търпението е в корените, а вярата – в клоните. Като търпи и вярва, че едно висше съзнание прониква всички умове и ги озарява, и отпрати в своята безисходица мисълта си към това съзнание, всички мъчнотиии и страдания на човека ще изчезнат. Те ще се разрешат постепенно, както снегът се топи от слънчевите лъчи.

Вярата се придобива или дава отвън, но вие сами трябва да си изработите търпение.

Без търпение няма да ви дадат полагащото се благо. Но за да проявите търпение, трябва първо да имате вяра и любов.

Не можеш да придадеш вяра някому, ако той няма търпение.

Търпението показва степента на нашата любов.

Търпението е качество на Бога и за да го придобиете, иска се постоянство.

Всеки час се ражда глупав човек, всеки ден – обикновен, всяка година – талантлив, всеки сто години – гений, 1000 години – светия, 2000 години – велик Учител.

С екскурзии, палене на огън и варене на вода развивате търпение, а чрез него – интуиция.

Не се позволява бързане – полека, с микроскопически опити ще започнеш.

Търпението е скъпоценният камък, който ще ви направи Синове на Светлината.

Само от дърветата можете да научите какво нещо е търпението. Търпение се изисква, за да се постигне една свещена, велика идея.

Контрастите в живота развиват самообладание.

Търпението изисква вяра, вярата – любов, любовта – послушание, което носи знание и мъдрост.

Не откъсвайте една мисъл докато цъфти, но я оставете на дървото да стане на плод и да даде костилка. Костилката е безсмъртието, в което се крие Божественото.

Вярвайте в разумната природа и спокойно очаквайте благата, които е приготвила за вас.

Търпението е запалка на нашия живот. Ако си търпелив, можеш да мислиш, всичко можеш да постигнеш.

Ученикът работи в абсолютно мълчание.

Божественото търпение на човешки език наричаме твърдост.

Най-хубавото качество на Христа е търпението.

Чрез самообладание човек асимилира излишната енергия на своя организъм.

Търпението е във връзка с устойчивостта на чувствата.

Който търпи като Христа на кръста, ще дойде Любовта да го възкреси.

Бъдете будни и досетливи. Каквото желаете, не се стремете да стане бързо. Оставете нещата да стават както е определено. Не насилвайте.

Съзнателно носете своя кръст – търпението и гледайте спокойно на всичко, което става в света.

При търпеливия ума, сълцето и волята са в съгласие.

Издържането на противоречията е изпит за силата на човека.

Със силна мисъл ще издържите на огъня в пещта като тримата момци.

Търпението е жизненият еликсир на душата.

С търпение ставаш учен, силен, богат – всичко постигаш.

Болестите и страданията възпитават търпението.

Без търпение си дърво без корени или труп без крака.

Търпението е най-великото качество, най-благородната черта в характера на човека.

Търпението е основа на живота – без него не може да се свърши никаква работа.

Когато човек придобие търпение, всичките му работи се оправят.

Да търпиш, значи да носиш всички неща без да се смущаваш.

Търпение е да издържате на всички противоречия и да изслушвате всички.

Ще търпиш даден човек, защото е част от тебе. Ако го съсипеш, ще съсипеш и себе си. Всяка чужда погрешка, която виждаш, е твоя.

Не уреждайте работата, оставете всичко само да се нареди.

Бъдете свободни и не бързайте. Ако бързате да постигнете нещо, ще изкарате недоносче. Определено е за колко време ще се реализира всяка идея.

Развивайте търпение, да издържате на всички условия, да се ползвате от благата, вложени в тях.

Ако бързате с реализиране на идеята си – осакатявате я.

Всички упражнения целят да се развива Божествената воля на човека. Като отиваш на работа, тръгвай бавно и постепенно ускорявай. Всички велики хора се отличават със силна воля – те са хора на търпението.

Необходими ви са търпение и добро. Търпение, за да издържите всички условия и да изслушвате хората, а добро – за да не се възмущавате от злото.

Развивайте търпение – да се учите да слушате, да гледате без да давате мнението си. Всичко, което става в света е изпит за човека и човечеството.

Дойде ли да избухнеш, за да не се подпушиш, прояви самообладание. Така асимилираш силата на съпротива и удвояваш вътрешната си енергия.

Най-хубавите неща се раждат тайно. Не е добре да изнасяте в света това, което правите. Като се завърши съвършено една работа, ще раздавате хубави, зрели плодове.

Лошият човек във вас ви противодейства да правите добро. Изслушайте го спокойно, като странично лице и щом се отдалечи от вас, направете доброто.

Не можеш да даваш както трябва, ако не си търпелив. Геройство е да изслушаш спокойно всички обвинения срещу себе си, без да се защитиш. Който не може да се въздържа, не е господар на положението.

Онова, което се прави и не е завършено още, за него не се говори. Онова, за което предварително се говори, не става. Ако не се говори – става.

Търпеливият е човек със силен характер, издръжлив. Няма сила, която може да сломи неговата воля, неговия характер. Той е твърд в своите убеждения.

Търпението е едно отмерено движение на съзнанието, което означава – аз ще постигна на дело това, което желая.

Ученикът може да констатира фактите, но няма право да се произнася за нещата.

Божественото работи без никакъв шум. Във всички окултни школи има една опасност – бързането.

Бързото дишане, хранене, ходене са нездравословни. Който диша бързо, той се изтощава и не може да завърши до край започнатата работа. Тръгнеш ли бързо, ще се спънеш някъде и няма да завършиш работата си. Цигуларят десетилетия работи с цигулката. Трябва да имате едно търпение на дейтелност.

Търпението подразбира да си силен, да носиш тежестите на слабите.

Търпението е сила, която противодейства на дадено напрежение. Мъчнотиите и несгодите са тежести, които произвеждат напрежение. Който има морален гръбнак, повдига с този лост всички тежести.

Новораждане

“И видях, че слизаше от небето ангел, който имаше ключа от бездната и верига голяма в ръката си. И улови змея, старовременната змия, който е дявол и сатана, и върза го за тисязци години”. /53, 20; 1 – 2/

Ангелът, тая красива форма подразбира разумността, която иде да помогне на човечеството. Ангелът не е само външна форма. Той подразбира вътрешно съдържание на известна идея, която обхваща всички хора. Този ангел хлопа днес на всички врати и казва: “Не е тук”. Това значи: “Смисълът на живота не е на земята. Това, дето създавате държави, градове, правите къщи – всичко е празна работа!” Животът не е на земята, т.е. в затвора. ... Мислите ли, че в бъдеще няма да има други форми, други системи, други методи на възпитание? Ще има нови форми, нови системи, нови методи ще се възприемат.

... докато си на земята, трябва да се научиш на всички правила на добрия живот, защото там, където отиваш, ще те поставят на подобаващо място. Знанието, което си придобил от хиляди години, ще определи следващата форма, която ще ти се даде. ... формата на всяко живо същество трябва да се измени. Тя ще се измени според степента на съзнанието.

Земният живот е едно приготвление. Затова ви казвам: ти трябва да се свържеш с доброто. Ако не се свържеш с доброто, ако не си вещь в добродетелта, ти в онзи свят не можеш да си движиш краката. Ако в този свят не се свържеш с правдата, на онзи свят не можеш да си движиш ръката. И ако в този свят не си имал любов към знанието, към светлината, в онзи свят няма дя чуваш, ще бъдеш глух. Ако в този свят не си имал любов към истината, в онзи свят очите ти ще бъдат затворени. И ако в този свят не си се научил да обичаш хората, в онзи свят ще бъдеш ням, устата ти ще бъдат затворени. Вие мислите, че като влезете в онзи свят, ще можете да работите. В онзи свят ще видите всички дефекти, които сте имали в този свят. ... Божественият Дух иска да ни накара да работим, защото придобивките на земята ще ни дадат свобода за другия живот. И когато се

проповядва, че човек трябва да се покае, да се обърне към Бога, да се новороди, да се възроди, това е, защото като влезе в оня свят, да не носи недъзите на този свят.

“Да се роди от вода и Дух”.

Животът е излязъл от водата. Животът е излязъл от Духа. ... Кое е водата? Онова пластичното, пластичните мисли. /8, 117/

... какво нещо е водата? – Условие. – За какво? – За разтварянето на твърдите тела и по този начин да ги прави годни за възприемане. – Какво нещо е въздухът? – Условие. – За какво? – За горенето, за поддържане на живота. Без въздух нито горенето може да става, нито животът може да се поддържа. И тогава вие можете да направите аналогия между водата и чувствата от една страна, и между въздуха и мислите на човека от друга страна и по този начин да се домогнете до един алхимически начин на работа. /88, с. 101/

Даде ви се упражнение да носите по десет пъти на ден вода. Казвате: Какво ще придобия с това упражнение? – Първо ти каляваш волята си, която оказва влияние върху ума, а умът – върху чувствата. Чрез носене на вода, неусетно в организма се внася малко влага, малко магнетизъм, който неутрализира разрушителното влияние на електричеството, особено в слабите, в сухите натури. Носенето на вода внася мекота в човешкия характер, посредством която човек привлича праната на живота. Носенето на вода е подготовка към устойчив живот. /88, с. 188/

В един цигулар се проявяват ценности на неговото сърце, ценности на неговата мисъл, ценности на неговата душа и ценности на неговия дух... Пък има и тази мекота, която може да смекчава всичко. /8, с. 117 – 118/

Аз наричам човек онзи, който мисли и който не умира. Значи човекът животно или по-право животното човек ще умре, а онзи човек на бъдещето, човекът в зародиш, който има безсмъртието, той е истинският човек. Всички хора на миналите векове са поддържали чувствата. Чувствата трябва да се поддържат ката основа, върху която умът трябва тепърва да дойде и да работи. Христос казва: “Когато Духът на Истината дойде, той ще ви научи и припомни всичко”. Или казано е в Писанието: “У когото няма Дух Христов”. Христос подразбира под духа най-нилното в човека. Това е неговия ум, който ще научи човека на всичко.

Ако у вас не се роди умът, да почнете да работите, вие не можете да влезете в Царството Божие. Това значи, ако не се родите от дух и вода или ако вашият ум не почне да функционира на мястото на вашето сърце и после, ако умът ви не почне да функционира заедно с вашето сърце, вие не можете да влезете в Царството Божие. Защото умът е в състояние да видоизмени противоречията на сърцето. Умът и сърцето представят две течения: сърцето е гъстото течение, а умът е по-рядкото течение. Умът е артериалната кръв, а сърцето е венозната кръв, която отива да се пречисти. Ако венозната кръв не се пречисти в свещения огън на ума, тя не може да влезе на определеното си място. При това пречистване именно става кръвообръщението. При пречистването на кръвта работят най-разумни, най-интелигентни същества. И ако ние, хората, не грешим, те щяха да ни покажат пътя за безсмъртието. Те щяха да ни покажат по какъв начин можем да изхвърлим нечистотията от своята кръв.

Ти, ако разбираш законите, ще раздадеш светлината, топлината и силата си на хората и всичката материя, която имаш, ще се освободиш от този багаж и ще отидеш на Небето, освободен от земната светлина, топлина и сила. И ти си свободен. Няма какво да се свързваш със земното! И ще те посрещнат в онзи свят всички ангели, които те обичат, и ще ти дадат друга светлина. Ще те посрещнат тези, които те обичат и ще ти дадат подаръци.

Говори се в Писанието за вода и дух. На научен език водата е магнетизмът, т.е. тя носи магнетичната сила в себе си, а духът е носител на електричество. Христос казва: “Който е минал през вода и дух, той може да влезе в Царството Божие”. Това значи: ако умът ви се възроди от електричеството, а симпатичната нервна система от магнетизма, вие ще бъдете граждани на Царството Божие. Ако обработвате мислите си с електричеството, а чувствата с магнетизма, вие ще разберете великия Божи закон и ще бъдете носители на вярата и Любовта.

Когато казва Христос “от вода и дух” да се роди човекът, то под “вода” в дадения случай се разбира първичната прана, силата, а под “дух” се разбира Божествения Дух, то е разумното в човека, то е най-висшето съзнание.

“От вода и дух” ще се роди новият човек.

Запитали един от древните адепти какво нещо е Господ, но вместо отговор той взел една керемидата и я стиснал: отгоре ѝ излязъл огън, отдолу потекла вода, а в средата останала твърда. С това той искал да каже, че има три начина, чрез които може да се обясни какво нещо е Господ: чрез огън, чрез вода и чрез твърдата материя.

Сега ще обясня какво представя керемидата. Керемидата е човешкото тяло, което стискате, за да извадите от него огъня, т.е. мисълта и водата, т.е. живота. Огънят, пламъкът излиза нагоре, водата изтича надолу, а в средата остава твърдата материя – човекът. /88, с. 224/

Висока култура се иска от човека, за да се подмлади моментално. Човек е изгубил първоначалната си топлина, която е необходимо условие за подмладяване. Тя представлява особен род динамическа топлина – причина за нов живот и “топлина на духа”. Роденият от вода и дух е нов човек. Да се подмлади човек, това значи коренно да се преобрази умът и сърцето. Невъзможно е да подмладиш тялото си, ако предварително не си подмладил ума и сърцето си. Един от начините за подмладяване на ума и сърцето е заниманието и работата със Словото Божие.

Ако хората със стари идеи и чувства искат да живеят при новите условия, горко се лъжат. ... Господ иска да се подмладите, да се преродите. ... ще се образуват нови форми, в които ще вложите вашия живот. ... “Кога ще бъде това?” Когато нучите закона да се обновявате вътрешно, в душата си.

... има едно раждане, в което старостта и смъртта са изключени. Когато човек се роди от Истината и Доброто, той никога вече няма да умре. Аз превеждам думата вода с добро; а думата Дух с Истина.

Всички хора, които стават добри, те стават такива в един момент. То е състояние на съзнанието, което зависи от интензивността на неговата светлина. Проблесне ли веднъж светлината в съзнанието, всички утайки от него моментално изчезват. И в Писанието е кавано: Човек може да се новороди. За този момент на съзнанието именно се говори.

За да се роди човек изново, непременно трябва да се свърже с Божествения Дух, което съвременните хора отказват да направят.

Господ се изявява като мир, а мирът е закон на хармонията, на единството, на разсъдъка, на възвишения характер, на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на добротата, на правдата – това е мирът. Може да се роди само онзи, който носи мир. Вие не можете да се родите, докато не разберете тези дълбоки истини, докато не придобиете мира в себе си.

“Ако се не родите изново, няма да видите Царството Божие”. Това е бъдещето на човечеството. Ако се не роди човек изново, той е осъден на смърт. Старите алхимици са изследвали закона на подмладяването. И сегашните учени изучават туй подмладяване и казват: “Човек може да се роди изново”. Туй раждане е съзнателно. То не е раждане на

забравя. При това раждане човек съвършено изменя своето естество. Той забравя всичко старо, съзнателно минава от едно състояние в друго и започва новия живот. Тогава той влиза във връзка с всички живи сили на природата и живота му вече няма да бъде една тежест, но едно благо. Обаче, докато дойде до това новораждане той ще мине през такива тежки състояние, каквито човешкият ум не може да схване.

Представете си, че вие се намирате в положението на Христа, закован сте на кръста. Какво ще бъде разрешението на вашия въпрос? Да виждаш делото, всичко това разрушено, учениците ви избягали и при вас идват римските войници и ви заобикалят. Ще кажете: “Всичко е свършено!” Не, не, тази възвишена душа знае, че в света има един жив закон, че не е всичко изгубено. И от този момент почва силата на християнството, но тази сила стоеше в самия Христос, а не във външните условия. Всички души трябва да имат тази мощна сила! И аз ви казвам, че онзи, който трябва да се роди изново, не трябва да поставя своето упование на една фалшива почва.

“Роденият от духа” подразбира онова състояние, в което човек чувства Божията Любов в себе си, повдига се над всички хора и разбира връзката, която съществува между всички души, които Бог е създал. Само така животът може да се осмисли и ти ще бъдеш смел.

Човек след като много пъти от много майки се е раждал, най-после трябва да се роди сам. Онези от вас, които са дошли до това положение няма да ви раждат майките, вие сами трябва да се родите. Вие трябва да създадете един характер, такава гениална мисъл, че всички нови мисли, нови чувства, които ще дойдат, да влязат да образуват бъдещето ви. Сами да се родите. Човек в себе си сам ще зачене и ще стане в него една метаморфоза тъй, както гъсеницата може да се превърне в една пеперуда. И човек ще се роди сам. Отсега трябва да събирате онова богатство във вас, във вашите умове и сърца, богатство, което е необходимо за създаване на новото тяло, в което вие трябва да се облечете. Докато човек не се облече в новото тяло, той винаги ще носи тия недъзи, които сега носи.

От каквото се раждаш, такъв ще бъдеш, докато дойдеш до това положение, за което се казва, че ще бъдеш роден от Бога. Трябва да приемеш Духа.

Понеже новораждането е условие за виждане на Царството Божие, Христос казва, че необходимите елементи за това са вода и дух. Водата е Божествен елемент, който принадлежи на херувимите. Техният физически свят е съставен от вода. Следователно, който иска да види Царството Божие, трябва да притежава двата елемента – вода, символ на живота, физическият свят на херувимите и дух – основа на Божественото Царство. Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да влезе във връзка с ангелите – основа на това Царство и с херувимите – неговият физически свят. Без тази връзка, т.е. без вода и дух невъзможно е човек да види Царството Божие. /18, с. 256/

“Ако се не родите изново”, един процес е – знание се изисква да се родите в дух и вода. Значи, ако не разбирате закона на водата и закона на духа, ако те не благоволят да се родите, не можете да влезете в Царството Небесно. Трябва да влезете в утробата на водата и духа, духът трябва да ви стане баща и водата да ви стане майка, да ви носи хиляди години и тогава ще се родите.

“Ако се не роди някой изново”. Христос говори за новораждането като условие за вътрешно виждане. Както бубата има стремеж да се превърне в пеперуда, така и онзи, у когото съзнанието е пробудено, има желание да вижда нещата вътрешно. Когато работи с желание да придобие материалите, необходими за неговото новораждане, човек е на прав път. Който мисли, че ще намери тези материали във физическия свят и ще ги получи наготово, той не може да се новороди. /18, с. 259/

Христос казва: “Събирайте си богатства и съкровища, които нито молец разяжда, нито ръжда разваля”. Той има предвид събиране на богатства и съкровища, които обуславят

новораждането. Не прави ли същото и детето, което е в утробата на своята майка? То гълта хранителни сокове от нея, събира богатства, за да си образува органи, необходими за новия живот. След това то се ражда. Който не разбира процеса на раждането, не разбира и процеса на създаването на света и пита защо Бог създаде света по този начин. Защо създаде човека с толкова вътрешни органи? Защо му са нужни мозък, бял дроб, сърце и стомах? Не може ли без тях? – Не може. Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, херувимите и серафимите, от които черпи знания за своето повдигане. /18, с. 264/

Какво представлява новораждането? – Съвкупност от последователни процеси. Новороденият държи зряла ябълка в ръката и вижда в нея редица процеси, извършени един след друг. Той опитва вкуса на зрялата ябълка и казва, че животът има смисъл. /18, с. 265/

В новия живот само онези разсъждават правилно, които имат интуиция. Без шестото сетиво не може да се разбере духовния свят. Думите “Ако не се родите изново” значат – ако у човека не се роди шестото чувство, т.е. новото съзнание, той няма да влезе в Царството Божие.

Човек може и трябва да се роди изново още днес, още сега. Няма какво да се оправдава и отлага. Когато човек се новороди, той се свързва с всички по-висши светове, със същества от по-висши йерархии.

“Ако се не роди някой изново”. Това значи: ако не се свържете с възвишените същества – ангелите, херувимите, серафимите, началствата, престолите, не може да се новородите. Новораждането освобождава човека от смъртта, която го ограничава и лишава от условия за придобиване на всички добродетели. /18, с. 272/

“Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие”. С други думи казано: Ако не поправите мозъка, белия дроб, стомаха, жлъчката, черния дроб, бъбреците си и ако не раждате, не можете да бъдете добър, силен, разумен и благороден човек. Това е учението, което можете да приложите в живота. /18, с. 270/

Като ученици, вие трябва да гледате на тялото си като на нещо свещено. Ето защо, когато пипа тялото си, човек трябва да знае, че той представлява част от великия космос. Следователно, чрез тялото си той има отношение към космоса. Всяка дисхармония, причинена някъде в тялото му, внася дисхармония и в космоса. Има центрове в човешкия организъм, които не трябва да се докосват. Докосне ли се до тях, без да иска човек произвежда експлозия в себе си. Само посветеният знае кога и как да се докосва до центрите на своя организъм. За да не произвеждате несъзнателни експлозии в себе си, трябва да контролирате движенията си. Избягвайте несъзнателните, безразборни движения и вървете към съзнателни и разумни. /39, с. 8/

Всяка звезда от космоса има приемници в човешкия мозък. Човек може моментално да приеме трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл човек може да разговаря с целия космос.

... съвременната земя понеже е заразена, трябва да даде място на един нов свят, на една нова материя, нов живот трябва да се влее, тъй като този живот е опорочен. Ако вкарате един вълк в каквато и да е форма, във формата на една овца или на човек, вол, кон и пр. този вълк при всички форми ще остане пак вълк. Ако вие поставите тази интелигентност на вълка в човешка форма, то ще стане учен човек, но всякога ще употребява навиците, които вълкът има. Вие не можете да го измените по никой начин. Следователно, в тази човешка форма трябва да се вложи нов живот. С нашия стар живот сега нищо не можем да направим. И затуй Христос казва: “Ако не се родите изново”, т.е. ако не дойде нов живот, новата Божествена струя в тази форма, нищо не можете да направите. Туй е един велик закон в света: новото трябва да дойде във вас.

Сега наново трябва да се родим от Бога, не както е роден Адам. ... сега Господ създава един нов свят, от който трябва да се родим. Адам, който Господ направи, аз го считам, че той е тухла направена. ... Господ я разчупил и я изпратил навън. Та сега му трябва живи камъни. Дотогава, докато ти живееш за себе си, ти си камък, голям камък си. Като се роди идеята за ближните, ставаш органически – едно растение; като се решиш да живееш за Бога, ти ставаш човек. Не че е лошо да обичаш себе си, но ти си твърдо вещество. Сега трябва да станеш меко, органическо вещество, да растеш. Най-после трябва да станеш Божествено – да мислиш.

Първият наш Баща, Той е Бог. Да се върнем при Него! Туй е спасението сега. От Него трябва да се родим наново. Ако човек уповава на туй рождение, което има сега, той ще умре, както всички умират. А той наново трябва да се роди от Онзи Баща, Който ще му даде пълната свобода и безсмъртието.

Ако вярвате, че сте родени от Бога, тази вяра и Любовта във вас, ето вашето богатство. Но докато мислите, че сте родени от този баща и он тази майка и виждате, че баща ви и майка ви умират, вие сте на крива посока. Онзи, който ще ви учи, той не трябва да умира. Това е вътрешният учител. Като дойде този вътрешен учител, ти ще гориш, ти целия ден ще гориш, ще бъдеш една запалена свещ и като дойде учителят, ти не можеш да бъдеш сиромаш, ти не можеш да бъдеш един просяк, един грешник. Учението, което трябва да учите е учение на Любовта.

... ти трябва да имаш една майка, която никога не умира. Ти трябва да имаш един баща, който никога не умира? Кой е този ваш баща или коя е тази ваша майка? Казвате, че Той е Господ. Той е онзи ваш Баща, който никога не умира. Майката и бащата никога не умират в новия порядък на живота. Вие трябва да знаете, че имате един баща, който никога не умира и една майка, която никога не умира.

Мнозина казват, че Христовото учение не е приложимо днес, не е в съгласие със съвременната култура. Не е приложимо Христовото учение за онези, които са направени от кал. Обаче за онези, които са направени от дух и вода, то е приложимо. Те го прилагат и живеят в мир, съгласие и Любов.

За една година най-много човек може да се освободи от трудните условия на живота. Не ти върви в училището, не ти върви в живота, не ти върви в музиката, не ти върви в изкуството, не ти върви и в семейството. Как ще се освободиш от тези несгоди? Ще отидеш при баща си и ще му кажеш: "Татко, съгреших пред Небето и пред Тебе. Прости ме и ме вземи като последен слуга!" Щом кажеш така, всичко ще ти тръгне напред. Баща ти веднага ще заповяда да ти донесат новата премяна, ще ти даде нова дреха, пръстен на ръката ще ти сложи, ще заповяда да заколят за тебе най-угоеното теле, ще те прегърне и ще те целуне. Това означават новите условия. Това е, което се влага в живота. Това е, което Христос е изказал в думите: "Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие". Изново разбира да се родите от вода и дух. С други думи казано: ако не си готов да напуснеш свинете, ако не си готов да се разкаеш за всички свои глупости, за това, че си взел всичко от баща си и си живял разпуснато, ти не можеш да влезеш в новите условия, ти не можеш да се родиш от вода и дух. Ще кажете: "Защо е необходимо това?" Ако не се родите изново, ако не се разкаете, ще умрете заедно със свинете – нищо повече.

За да възприемат Духа, хората трябва да бъдат съвършено готови за това. Христос казва: "Който не се отрече от баща си и от майка си, от брата си, от света и най-после от своя живот, той не може да е мой ученик". Значи той не може да възприеме Духа. Това говоря на онези, които искат да проучат вътрешната страна. Не мислете, че временната радост, която имате е Духът. Онова, което носи Духът е нещо съвсем ново. Вие ще опитате един мир, който досега не сте опитвали. И сега имате мир. И радост имате. Има хора, които са родени весели, постоянно са весели и засмени. Това е само

темперамент, което не показва, че Духът присъства. Има хора родени красиви, има хора, които после ще станат красиви. Първата красота е маска отвън, а втората красота показва, че човек е работил. Това е свойство на Духа и тогава в неговото лице има едно изражение, което показва красотата на душата. При първата красота външните линии с времето се изгубват, а красотата на Духа при старостта не можеш да я изгубиш. Онзи, който приеме Духа, влиза в областта на безсмъртието. Това е вътрешното възкресение.

Идва Духът за тези души, които са вече готови. Има души в миналото, в които Духът е идвал. Имало е едно специфично изливане. Това, което мистиците наричат “вътрешна връзка”. Душата се свързва със своя първоначален извор и оттам, отдето е излязла става едно с него. Има вътрешна връзка между първичната причина и душата, която живее на земята. Всички противоречия престават, всички неща се обясняват. Човек може да е богат, може да е учен, но ако той не е осенен от Духа, от Любовта, той е винаги недоволен от живота.

Да забравиш, че имаш да вземаш нещо от когото и да е. Кажеш в себе си: “Каквото баща ни е оставил, ще го обработваме заедно и ще го делим по братски”. Това значи да се роди човек изново и да работи по закона на Любовта, на правдата и на свободата.

Помни: Докато Божият Дух не се роди в тебе, ти не можеш да се повдигнеш. ... Да се новородиш, това значи, да осмислиш живота си, да придобиеш любовта и да влезеш в областта на великата хармония. При това положение страданието има смисъл. Христа разпнаха, но Той роди Божественото дете. За това дете се говори в Откровението. Змеят гони детето на раждащата жена, но ангел Господен го взе и отнесе в Царството Божие. /75, с. 211/

Ако не се преродите, няма да влезете в новата култура, няма да станете синове на тази велика раса, която носи условия за развитие и живот на всички. В тази култура е Царството Божие. В това Царство няма да има умрели, опявания, гробове, паметници, а всички хора ще са радостни. /49, с. 141/

Едно висше същество работи във всеки човек да го спаси и повдигне. То всеки момент поправя и създава. – Кое е това същество? – Твоята душа, твоят ангел, Божественото в тебе – Бог. Постижението зависи от духа на човека. Духът, това си ти. Който страда, това си ти, който работи, това е разумното същество. Ти ще страдаш и ще чакаш търпеливо, докато разумното същество свърши своята работа. И скулптурът има мъчнотии. Като работи върху тебе, той те изучава, следи доколко се поддаваш на неговата работа. Ако си своенравен, той мъчно се справя с теб. Той работи едно, ти – друго, той гради, ти разваляш. После се чудиш защо работите ти не вървят. Не се меси в работата на скулптура. Наблюдавай как той работи. Гледай как парченце след парченце пада от тебе, но не се опитвай да ги залепваш там, откъдето скулптурът веднъж ги е отчупил. /90, с. 151/

Нов човек не може да е сегашния човек, защото е човек на плътта. Новият човек трябва изново да се роди, не от плът и не при тези условия. Бъдещият човек, ще е човек на любовта, човек на Духа. Духът работи, за да повдигне плътта. /40, с. 174/

Раждането подразбира бременност на Духа с една Божествена, велика идея. Значи, за да се роди човек, в неговото съзнание трябва да вземат участие тия два елемента: разумът, като висша проява на ума и сърцето, като условие за проява на чувствата. /18, с. 256/

Като говорим за Любовта като велик космически процес, имаме предвид онази Любов, която ражда живота. Само новороденият, само онзи, който сам се е родил, разбира тази Любов. Новораждането е процес на новата култура. Значи само новородилите се хора, само хората на шестата раса ще разбират и прилагат Любовта. Хората на шестата раса са хора на свободата, на безсмъртието. Те са носители на Божественото в света, в което няма измяна, нито промяна. И тъй, стремете се към онази Любов, която носи истинско

знание, истинска свобода на човека. Докато дойде до тази Любов, човек ще говори за знание, а ще проявява невежество, ще говори за свобода, а ще проявява насилие. Който прилага насилието, той мисли, че нещата стават по механически начин. В механическите действия няма развитие, а проявите на Любовта подразбират развитие. Дето Любовта присъства, там има растене и развитие.

Единственият естествен път за присаждане е чрез семка. Стане ли присаждането с калем, с присадка, в края на краищата се дохожда до израждане. При сегашните условия присаждането е необходимо, но когато се дойде до истинския живот, човек трябва сам да излезе от Божествената семка.

Мислете за Бога като една всеобемна Любов, в Него няма противоречие. Каквото и да ви дойде, казвайте: “Бог е Любов”. Изгубите пари, казвайте: “Бог е Любов”. Безпокойства, баща ви умрял – “Бог е Любов”. Поддържайте това до последния изпит и в последния изпит всичко от вас изгубено ще се повърне назад.

Ако волът приеме човешка форма, условията на живота му ще се подобрят. Ако и рибата мине в човешка форма и нейните условия ще се подобрят. Христос дойде на земята да извади човека от земните условия, да го преобрази, да му даде нова форма, та като се отворят очите му да каже: Сляп бях, но сега виждам. Време е вече да ходим не с вярване, а с виждане. Когато Син Человечески дойде на земята, хората ще виждат. Бог ще напише закона си в сърцата им. Те няма да питат има ли Бог, но ще Го познават. Божието благосолвение ще бъде върху всички, върху цялата земя. Всички народи ще бъдат един народ. Всеки човек ще стои на смоковницата. Човек ще живее до дълбока старост. Всеки ще заминава за другия свят, когато пожелае. /28, с. 23 – 24/

Един ден цялата Слънчева система ще мине през огън, за да се пречисти. От греховете на хората няма да остане нищо. Сега греховете зависят от особения състав на материята, в която живеят. Тази материя е неустойчива и в нея става особен род гниене. В бъдеще тази материя ще кристализира и светът ще се преустрои по особен начин. Тогава грехът ще бъде невъзможен, понеже няма да има такава материя, която да го създава. Веществото ще бъде устойчиво. Тогава ще видите какво значи красота, тогава ще видите кристалните извори на безсмъртието, откъдето излиза живот. Там ще видите, че самата вода е създала материалния живот.

За нас е интересен новият Адам, който ще бъде направен от по-фина и чиста материя, а не като тази, от която беше направен старият Адам. Казано е в Писанието: “Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие”. Значи, ако не се родите като нови хора, нови типове, не можете да влезете в Царството на Любовта. Ще кажете: Какви бяхме едно време! Какви сте били? Като вашите баби и прабаби, като вашите деди и прадеди. Ще се простите с вашите баби и дядовци и ще се стремите към новия тип – типа на Христа. Каквото е Христос, такива трябва да бъдете и вие. /9, с. 214/

Сега настъпва нов период в света, период на промени, които ще го организират. И сега иде нов тип човек, цяла раса се създава. Както едно време Господ създаде Адам и Ева в райската градина и ще тури там новия човек. Всички ще минете през тази врата на Адам и Ева, за да влезете в новата раса. /28, с. 18/

Възкресение, безсмъртие

Честността е онзи елемент, който алхимиците са търсили – еликсирът на живота, първичният зародиш на човека. Този зародиш съществува в живота, това е една първична, безсмъртна клетка, тя е прадедът на всички клетки. Като се намери тази клетка, върху нея

може да се гради бъдещият живот. Тази клетка съдържа рогово вещество и хранителните вещества в нея са повече, отколкото в другите клетки и се отличава с голяма устойчивост.

Хормоните, които се отделят от различните жлези, носят безсмъртието на човека. Безсмъртието е вложено в човека, но той не знае как да го побутне и подтикне. Щастието е вложено в човека, но той не знае да го използва.

Известни клетки в човешкия организъм са безсмъртни. Ако изучаваш техния език, може да ги стимулираш и да подновиш своя организъм.

... за да обновиш организма си, първо ще премахнете противоречията от ума си.

Много от мозъчните клетки работят върху създаване на безсмъртното тяло на човека. Достатъчно е да се даде импулс на тия клетки, за да преустроят човешкия организъм.

Законът на обновяването, т.е. законът на безсмъртието изисква от човека да се запознае с живата светлина, която храни и ума и сърцето му.

Възкресението е светлина. Най-приятната светлина, най-приятната топлина и най-приятната сила, която човек в даден случай може да приеме.

Като казвам, че Бог е светлина, нямам предвид физическата светлина. На тази светлина зреят всички плодове: ябълки, круши, сливи и др. На Божествената светлина обаче растат само добродетели. В нея е безсмъртието. Дето са добродетелите, там е райската градина. Който се храни с добродетели, зрели на Божествената светлина, той никога не умира. Жива е Божествената светлина!

Ако искаме да се запознаем с тези условия, в които живеят ангелите, последните ще ни кажат това, както ние ще кажем на рибата...: "Ти трябва най-напред да измениш своите хриле, да образуващ дробове и да се научиш да дишаш.

... растенията влязоха в положението на рибите. Рибите влязоха в положението на птиците, птиците влязоха в положението на млекопитаещите, млекопитаещите – в положението на човека и човек сега иска да се освободи, но трябва да се създаде по-висока форма в света. ... Ако ти можеш да смениш своята форма с по-висша, ти си разрешил въпроса. Ако не, ти ще останеш в същите ограничителни условия, никой не може да ти помогне.

Чрез правилното дишане човек може да добие безсмъртие. В това се състои дълбокия смисъл на дишането. В средните векове това дишане го наричаха "придобиване еликсира на живота". Има един еликсир на безсмъртието в света и неговото придобиване е свързано с въздуха. Той се отделя по един специфичен начин на дишане.

... въздухът, който иде от Слънцето, тази енергия, приеете я дълбоко в дробовете, мислете върху това. А след това издишате, то е връщане към Бога. От периферията на живота се връщаме към Бога. ... Да кажем искаш да вдишаш, мисли за Любовта. А като издишаш, мисли за Божията Любов. Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големия мозък и в симпатичната нервна система има трети един канал, той е каналът на Истината, който в съвременните хора е затворен. Всичкото зло е там. Ако този канал се отвори, то е по средата. Влиза в мозъка, оттам минават теченията и трябва да минат в предната част на челото и в горната част на главата. Тогава човек придобива туй космическо съзнание. Този човек придобива съвсем друг изглед, съвсем друга сила се представя, понеже сега само двата канала са отворени. Единият канал в жените е повече развит, а другият канал в мъжете е повече развит. Третият канал е, който децата трябва да развият. Дете е туй, което се ражда в нас. Новото, което постоянно се ражда, те са нашите деца. Те трябва да

развиват тия течения. Запушеният канал е каналът на Истината. Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни. /8, с. 236/

Във въздуха има един нов елемент, който сега навлиза. Той е толкова лек, че навсякъде влиза и никъде не остава. В новото дишане ние ще възприемем този елемент. Чрез новото дишане алхимиците са търсили начин да удължат живота. При новото дишане трябва дълго време да задържаш въздуха и дълго да го издишаш.

Идва време, когато въздухът ще стане по-рядък и всички хора, които са свикнали да дишат гъстия въздух, ще се задушат. Светлината и топлината ще се увеличат.

Човек постепенно трябва да привиква към висока температура, защото ще дойде ден, когато ще живее в огъня, в температурата на светлината. Тогава ще диша светлина така, както днес диша въздух.

Човек ще еволюира в бъдеще в своето дишане. Бъдещото дишане ще бъде в по-рядка среда – именно в етера. И дихателните органи, с които човек ще диша чрез етера, сега се изработват в човешкия организъм чрез Любовта. Защо човек трябва да обича? За да се изработят в него бъдещите дихателни органи за възприемане на етера. Тия дихателни органи са етерни. Те са част от етерния организъм на човешкото естество. С други думи, Любовта организира етерния двойник на човека.

Има същества, които седят и по-високо от хората. Те не дишат въздух, но дишат етер. Рибите дишат с хриле, хората дишат с дробове, а има същества по-високостоящи от хората, които дишат с особени органи, т.е. те дишат чрез своите чувства и чрез своята симпатична нервна система. Те не дишат с дробове, но със своя слънчев възел. Когато казваме, че човек трябва да живее правилно, имаме предвид, че той трябва да почне още сега да се учи да диша със своята симпатична нервна система. Защото като мине през физическия свят, той ще навлезе в полуфизическия свят, в свят дето ще престане да диша с дробовете си – той ще диша чрез чувствата си. Когато дишате, вие развивате своите бъдещи дихателни органи. Ако не обичате, вашата бъдеща дихателна система ще остане неразвита. В това седи вашето нещастие. Ето защо има смисъл да обичаш и да бъдеш добър. Всичко това ще стане причина за развиване на онези органи, които са сега в зачатък. Както едно време нашите дробове са били в зачатъчно състояние, така сега нашата симпатична нервна система е зачатък на бъдещите дихателни органи.

Ако хората искат да се спасят, да започнат от храната. Новото поколение трябва да се създаде от фина материя.

Който иска да разреши въпроса за безсмъртието, трябва да яде абсолютно чиста храна, която не оставя никакви излишъци.

Който се храни физически, духовно и умствено с чиста и доброкачествена храна, в него има условия за безсмъртие.

Яденето, мисълта, работата не са нещо материално. Днес хората умират, защото ядат по физически начин. Ако приемаха храната си по духовен начин, те щяха да живеят в закона на безсмъртието.

Ние не само трябва да се организираме, но трябва да се въодушевим, трябва да внесем новия живот, който сега хората наричат възкресение. То е велика задача, която всеки човек има индивидуално.

За да възкръснете, трябва да станете музикални. Не ви казвам да станете религиозни, не ви казвам да станете учени, нито силни, най-реално е да станете музикални. Пейте сутрин като станете поне 10 минути, на обяд – 5 минути и вечер 5 минути.

Новият живот подразбира приключване със сметките на стария живот. /79, с. 156/

Трябва да освободите мисълта си от старите, затвърдени възгледи на миналото. Вие мислите по стар начин, а старото внася нещастия в живота. Мисълта ви трябва да се обнови. /77, с. 283/

Ако вие не приемете Словото Ми и то не стане ваша плът и кръв, не можете да придобиете живот вечен.

Ново учение е нужно на хората – учение за вечния живот, учение за любовта. Новото учение изключва низшите желания, то не се занимава с величини, които се намаляват и се движат в обратна посока на любовта. Който се занимава с такива величини, влиза в гъстата материя, дето сърцето, умът и волята се изопачават. Такъв човек не се поддава на никакво възпитание... Как познавате, че човек е в пътя на увеличаващите величини? Първият признак е, че във физическо отношение той е здрав, бодър, с енергия за живот и работа. /6, с. 153/

Само новият човек може да живее в Божествената любов. Които не разбират тази любов, искат да примирят новото със тарото. Това е невъзможно. Невъзможно е човек да облече нови дрехи върху старите. Той трябва да съблече старите си дрехи и тогава да облече новите. Дали човек е влязъл в новия живот или е още в стария, това е въпрос на съзнанието. Външността не определя нещата. /18, с. 43/

В едно общество, в един народ има хора с чутки души, в които съзнанието е развито, сърцето повдигнато на една по-висока степен и те схващат тази нова идея, на която са деца, на която са носители. А съвременните хора, които не разбират носителите на тази нова идея, казват: "Тия хора са анархисти, комунисти, сектанти и т.н. Но това са имена без смисъл. /49, с. 65/

И сега, понеже настава освобождението на земята, искат се силни и здрави хора, пълни с идеали и устой. /32, с. 32/

"Истина, истина ви казвам: ако се не роди някой изново, не може да влезе в Царството Божие". /25, 3; 3/

Под думата "изново" Христос разбира вечен процес – процес на вечно обновяване. Като става сутрин, докато изгрее слънцето човек трябва да се измени, да бъде нов човек. Това е закон на вечно подмладяване, на вечно обновяване. Изхвърлете старите идеи от ума си! Новото учение не позволява да носите една и съща дреха два дена наред. /72, с. 109/

Да се роди изново, да стане нов човек, с нови разбирания. /48, с. 290/

Кое е новото в света? – Любовта. /38, с. 197/

Новото трябва да проникне във вашия живот. Ако не проникне, вие ще бъдете нещастни. Новото трябва да обедини всички хора, да се почувстват братя помежду си. Това значи да бъдат хората свързани, да си помагат взаимно. /77, с. 283/

Всичко онова, което е ново, което носи живот в себе си, е божествено! /20, с. 230/

... аз наричам Божественото – "девствения живот", нещо, което за пръв път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е Божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти, е човешко. Туй запомнете! Като станеш сутрин, ако ти дойде някоя нова мисъл, в нова форма, в нова фаза, това е Божественото, мисли за него! Ако мислиш за ядене, за пиене, за обличане, това са човешки, обикновени работи. /23, с. 227/

Всички болести, които имаме, се дължат на нашата нечиста кръв. Или аз казвам тъй: всички болести се дължат на онова вътрешно безлюбие, което съществува между хората.

Това, което ние обичаме, не може да умре. И това, което ни обича и то не може да умре. Никога не умира това, което ти обичаш. Щом то умира, ти не го обичаш.

Докато ти обичаш, няма да умреш. Когато любовта напусне човешкото сърце, човек е изложен на смърт. Докато Любовта функционира в неговото сърце – или в неговото висше съзнание – той е свободен. Смъртта го дебне само тогава, когато човек скъса връзката си с висшето съзнание. Тогава или ще стане разрыв на сърцето, или капилярните съдове ще се свият. Докато Любовта обаче функционира в човешкото сърце, никаква смърт не може да дойде.

Аз не вземам Любовта в това, което чувствате вие. Защото чувстването е една объркана каша, не научна каша – мамалига, пък Любовта е една първична сила, която дава тон на човешкия живот. Всеки, който влезе в Любовта, неговите работи се оправят. Любовта не произвежда никакво нарушение на ума. Някой казва, че откак се е влюбил умът му не работи. Това са чувства. Понякоя път те са носители на Любовта, но те нямат нищо общо с Любовта. Любовта е съвършено отделно от чувствата. Чувствата са проводници на Любовта. И всеки един, който и да е – млад или стар, дойде ли в областта на Любовта, проявява следното, в Любовта има едно свойство: тя възкресява съзнанието. Възкресението зависи от Любовта. Мъртвият, щом го докосне Любовта, той поумнява. Това е магическото действие на Любовта.

Всяка идея, която не може да се реализира на физическия свят, принадлежи към по-висок свят. Запример идеята за безсмъртието не може да се реализира на земята. Любовта също не може да се реализира на земята. Любовта принадлежи на Божествения свят – светът на високите и безгранични измерения.

Любовта подмладява и обновява, затова всеки я търси. Когато Любовта проникне в сърцето на човека, тя засилва неговите жлези и той се подмладява, не е нужно да му присаждат жлези, за да се подмлади. Престане ли човек да обича, жлезите се атрофират. Затова обичайте хората, растенията, животните, радвайте се на всичко и на всички. Така се активизират жлезите.

Когато човек научи Любовта, ще разбере как е съграден неговия вътрешен свят и ще знае как да поддържа своето безсмъртие. Безсмъртието на човека зависи от Любовта. Всеки човек, който няма Любов е мъртъв. Безсмъртие ще намерим, когато влезем в Любовта. Като станеш безсмъртен, това ще бъде първият признак, че си намерил Любовта.

Любовта е от един вечен произход, тя не може да живее в смъртните хора. Безсмъртното не може да живее в смъртното. Дотогава, докато грешите, Любовта не може да живее във вас. Защо? Защото всеки грях е смърт. Например в даден момент един човек греши. Какво става с него? Той умира. После направи едно добро. Какво става в този случай с него? Оживява. Така той постоянно умира-оживява, умира-оживява, минава през редица такива последователни процеси, докато най-после намери великия закон, с който урежда всички свои връзки, които го поставят в състояние на безсмъртие. Значи, за да дойде Любовта в тебе, ти трябва през всички моменти н живота си да вършиш само Волята Божия и да не мислиш за себе си. Досега вие мислихте само за себе си, а отсега нататък трябва да мислите само за Бога. Вашата мисъл за Бога е била толкова отвличена, толкова слаба, вследствие на което не сте имали реални резултати. Най-хубавото, най-красивото, което трябва да желаете в света е мисълта ви за Бога да бъде положителна и да обхваща цялото ви същество. Само в това ще намерите допирната си точка с Бога.

Среда за човешката душа е Бог. Затова и Писанието казва: “В Него живеем, движим се и съществуваме”, чрез Него душата може да придобие своя първоначален живот, да се облече в безсмъртието. Следователно Бог е една вътрешна среда, едно вътрешно условие, една вътрешна сила, от която постоянно трябва да черпим.

Да възкръснеш, това значи да започнеш отначало да учиш и да работиш. Възкръсналият е готов да се откаже от своя личен живот и да работи и живее само за Онзи, Който го е създал.

Единствения, Който е безсмъртен в света, то е Бог. Единственият, Който изключва смъртта в себе си, то е Бог. Ние не можем да добием безсмъртие без Него.

В деня, в който решите да приложите Божията Любов, смъртта ще остави всинца ви и ще каже: “Оставям ви свободни да идете при Баща си”. ... Има хора, които не умират. И ако вие всички повярвате, няма да умирате. Ангел Божи ще слезе, ще отвали камъка и ще ви извади, но се изисква вяра в живата Любов, иска се вяра, непреодолима вяра в Любовта, която да погълне всичката ваша омраза.

Това е Любовта – отношението на Бога към всички човешки души, които са излезли от Него. То е Любов. Туй, което Бог предава на душите, то е Любов. На всяка една душа дава по нещо. Няма по-хубаво нещо в света да приемеш онова, което Бог дава. ... Любовта започва с първия лъч на безсмъртието. Когато човек стане безсмъртен, тогава Любовта го е озарила.

Обикнете ли Бога, главният въпрос в света е разрешен – вие ще влезете вече в областта на безсмъртието

Любов е само онова, което остава в тебе, което те прави силен, мощен, което те прави безсмъртен. Нашата цел е да станем безсмъртни.

Ние се стремим към вечния живот. Ние искаме да излезем от временния и да се отправим към вечния живот и това е спасение. “Да не погине всеки, който вярва в Мен”. Значи трябва да има една цел – то е вечния живот. Само във вечния живот ние можем по-иначе да изучаваме Любовта и Мъдростта. Вечният живот може да ни даде единствените условия да изучим Любовта и Мъдростта.

Който живее в Любовта, в Мъдростта и в Истината, ще живее колкото иска. Върху такъв човек смъртта няма сила, защото той живее в Бога, който е безсмъртен. “Бог е Бог на живите, а не на мъртвите”.

Онези, които търсят Бога, трябва да знаят, че те не могат да Го намерят докато са смъртни. Смъртта е свързана с плътта, със закона на умирането, на раждането и на прераждането. Смъртта е свързана със закона на постоянните промени, който държи човека далеч от Първата Причина, която носи неговото щастие.

Онези, които са разбирали смисъла на живота, са казвали: животът трябва да започне с Любовта и трябва да свърши с Мъдростта. А пък, за да се влезе във вечния живот, за да няма промени, трябва да имаш Истината. Истината е трансформатор. Трябва трансформиране на енергията. Когато някой казва – “да намериш Истината”, то значе да не остаряваш, да не умираш. Като намериш Истината, ти ще бъдеш безсмъртен. Тогава ще се избавиш от преходните състояния. ... Любовта това е началото на живота, Мъдростта това е краят на живота. Истината е онова истинско състояние, към което човек се стреми. Щом ти извадиш Истината от Любовта и Мъдростта, ти обезсмисляш живота.

Който носи Истината в себе си, той е безсмъртен, той е господар на положението, цялата природа го познава и отдето мине, всичко живо го поздравява: цветя, животни, хора.

Който се е облякъл в трицветната багреница та Любовта, на Мъдростта и на Истината, той е опитал топлината на Любовта, светлината и знанието на Мъдростта, както и силата и свободата на Истината. Това значи да е придобил вечен живот, т.е. живот на безсмъртието, който са познавали алхимиците.

Мнозина ме запитват дали Христос ще ги избави. Христос е избавил всички ония, които са приели закона на Любовта, закона на Мъдростта и закона на Истината. Христос е избавил всички, които са престанали да лъжат. Но за онези, които не са влезли в трите пътища, които не са престанали да лъжат, няма никакво спасение. Нито един от тия хора няма да възкръсне! ... Ако ти разбираш Божиите закони /Любовта, Мъдростта и Истината/, никой няма да те изтезава, няма да бъдеш болен, няма да бъдеш сиромаш, но ще бъдеш истински гражданин на Царството Божие. Ще бъдеш навсякъде свободен. “Ама какво трябва да правя с условията?” Условията ще ти се подчиняват, ти ще бъдеш господар.

... и смъртта е необходимост, тя е наша сестра. Като дойде тя, ти ще се предадеш в нейните обятия и ще кажеш: “Прави с мене каквото искаш!” Тя ще те обере по всички правила, след което ще дойде другата ти сестра – Любовта. Тя ще те облече в най-хубави дрехи. Ако не дойде смъртта да те обере и съблече, Любовта никога няма да те облече.

Това, което наричат “вечен живот” е любовта ви към Бога.

Новата вяра подразбира, да вярва човек в Бога, че в Него е вечния живот. Който вярва във вечния живот, той не мисли за смърт, нито за осигуряване, нито за богатство или за сиромашия, нито за наука. Той мисли само за едно, че трябва да учи.

Само Господ е в сила да ви избави от смъртта. Не служите ли на Господа, ще бъдете погълнати от първия принцип /злото/, защото законът е такъв.

Най-първо трябва да имате една подбудителна идея – тя трябва да бъде свещена – от която вие трябва да се ориентирате. ...

Дръжте в ума си идеята, че в света има Един, Който ви обича. Трябва да Го намерите. ... Като Го намерите, тази подбудителна причина да съществува. Аз я наричам причина на безсмъртието. Вие като Го намерите, ще имате идеята за безсмъртието.

В чистотата, Любовта и неизменните ви отношения към Бога се крият методите на подмладяването, оживяването и възкресението.

Безсмъртието, което ние търсим, няма да дойде от хората, безсмъртието ще дойде от Бога. Ако ти не си свързан със своята мисъл с Бога, какво искаш? Не е необходимо да знаеш какво нещо е Бог, да имаш предвид някаква външна форма, за да се обърнеш към Него за помощ. В Бога е непрерывния живот, щастието, блаженството, разумността, всичко е в Бога.

Казано е в Писанието: “Понеже вие се отказате от Мене, сега ще носите лошите последствия на този отказ”. На друго място е казано: “Обърни се към Мене, о, Израилю!” Обръщането към Бога подразбира възприемане на Божията Любов и възстановяване на прави отношения между човека и Бога, отношения на син към Баща. Това обръщане към Бога води към възкресение.

Като ви говоря за Любовта, трябва да знаете, че Любовта е един безпределен свят, от който човек може непрекъснато да черпи. Там е безсмъртието. Казано е в Писанието: “Това е живот вечен да позная Тебе, Единаго, Истинаго Бога”. Да познаете Бога, това значи да познаете Любовта. Защото казано е, че Бог е Любов.

Искате ли да постигнете вечния живот, ще изхвърлите греха във водата си, а в душата си ще поставите великия идеал на безсмъртието. За лошите, за страничните мисли и чувства, които идват отвън, вие не сте отговорни. Аз говоря за онова, което е скрито дълбоко в душата. То не трябва да се разклаща от нищо. Човек трябва да има свещена, велика идея за Бога, да не мисли, че Бог е подобен на него и желае да го използва. Това никога не е било и няма да бъде! Бог постоянно дава живот от себе си на всички същества. Бог никога не бърза, никога не се безпокои. Той не се интересува нито от радостие, нито от скърбите на хората. Обърнете ли се към Бога с молба за нещо, Той ще ви отговори. Бог има следното качество: Той е готов да помогне на всички без изключение, но при известни условия. Ако чакате Бог да дойде при вас, Той никога няма да ви се отзове. Искате ли нещо от Него, вие ще хлопате на вратата Му 99 пъти. Който не хлопа на вратата на Бога, а чака Бог да отиде при него, той е горделив човек, той е величие. Всички велики хора са били смирени. Смирението представя Божествена долина, в която растат всички безсмъртни плодове. Смирението е райска градина. Който не е смирен, той няма рай в себе си. Дето има смирение, има и високи върхове.

Първо човек трябва да преобрази ума и сърцето си, за да го посети Великия, който е създал целия свят – Небето и земята, цялата наука, всички изкуства. Той ще внесе в човека безсмъртния живот – живота на възкресението. Това посещение ще трае само една секунда, но никога няма да се забрави. Ехото му ще продължава във вечността. Казват: “Само една секунда! Това е толкова кратко!” Знаете ли какво нещо е да ви посети светлината само за една секунда? За една секунда светлината изминава разстояние от 300 000 км. За колко време можете да изминете този път? Достатъчно е Бог да ви посети само една секунда, за да ви остави живот от хиляди години. Ако вие задържите богатството, което Той ви е оставил само в една секунда, ще се ползвате от това богатство хиляди години. Колко работа ще ви създаде това посещение! Бог само ще ви погледне и ще усетите, че товарът ви е снет от гърба. Ще олекнете като ангел и ще бъдете готови да разперите криле, да хвъркнете из пространството и да кажете: “Сега разбрах какво нещо е животът!” И тогава каквато работа започнете, каквато наука заловите, всичко ще свършите с успех. Само така ще разберете думите: “За Бога всичко е възможно”.

Когато ние говорим за единицата, подразбираме това цялото, от което нещата стават, но то си остава едно и също. Сега трябва да има нещо във вас, което не се дели. Има неща неделими, които не се делят. В тебе трябва да има една основа, която не се дели, защото, ако тази основа се раздели, ти няма да имаш едно истинско понятие за нещата. Тя е мярката. Под думата “единица” разбирам същността на нещата. Тя сама остава във всички условия една и съща. Тя е, която измерва нещата и явленията. Та трябва да дойдете до нещо неизменяемо във вас, не са външни неща, защото те ще се изменят. Вие ще дойдете до неизменяемото. Някой ще каже: “Кое е неизменяемото в живота?” Самият живот.

Трябва да се знае, че всичко, което имате е Божие, не ваше. ... Трудът, усилието са на живота, а не твои. Следователно, няма собственици в света, защото и няма собственици на живота. Ако някой се нарече господар, собственик на живота, той би трябвало да бъде човек на безсмъртието. Обаче никой още не е дошъл до безсмъртието. Безсмъртието ще дойде, когато хората влязат в закона на Любовта.

Любовта само ще ви направи безсмъртни. Не туй безсмъртие, което очакват хората. Те мислят, че тялото ще бъде безсмъртно. То е една хижа, която няма какво да бъде безсмъртна. ... Душата на човека е нещо велико, за което човек няма представа. Тя е образ на Бога. Величието на човека седи в неговата душа, понеже човек е създаден по образ и подобие. Душата е онзи Божествен образ. Един ден ще видим тази Божествена душа в нас, ние още не я познаваме.

Това тяло, в което сега седиш е един гроб. Следователно, ако ти като една пъпка се разпукнеш, цъфнеш и завържеш, ще образуваш новия плод. Нима с онези тела, с които

сме заровени, с тях ще възкръснем? Нима с тия хилави тела, за които сме изхарчили 50 – 60 хиляди лева да ги лекуваме, с тях ще възкръснем? Не, друго нещо се подразбира. С други тела ще възкръснем. Ние подразбираме ония тела, за които се говори, че са храм на Бога живаго.

Безсмъртието на тялото зависи от душата. Да се спаси човек, да получи безсмъртие, това е една от великите задачи на окултната наука. Всеки знае какво нещо е да бъде спасен; не е достатъчно човек да бъде спасен за година, две или повече, но за цялата вечност. И като влезе в живота на безсмъртието, той трябва да бъде в хармония с цялото Битие, да бъде в хармония с всички живи същества.

Вземете например някой светия, проследете живота му и ще видите, че всички негови мисли, чувства и действия са насочени към единствената цел – да поддържат тази връзка и хармония със съществата от невидимия свят.

При една тежка болест 20 – 30 килограма изчезват от теглото. Неорганизираната материя изчезва, но от мозъка никога нищо не се губи, защото той е организиран. Един ден, ако тялото се организира както мозъка, хората ще станат безсмъртни. Сега човек умира без да иска.

... в 10 години вие можете да поправите носа си и да имате какъвто нос искате. В 10 години вие можете да поправите веждите си, ушите си, устата си, мозъка си, тялото си, да създадете от себе си какъвто човек искате. Това може да направи съзнателният човек. Това е възкресението на човека!

Безсмъртието е качество само на човешката душа, а не на човешкото тяло. Когато душата възприеме безсмъртието, то е условие, закон и тялото ще е безсмъртно. Апостол Павел казва: “Духовно тяло ще имате”, а тия тела ще се изменят.

Хората днес постоянно изпитват глад и жажда, защото събират материал за съграждането на своето бъдещо тяло, което ще е безсмъртно. От грубата материя могат да се изваждат фини елементи за съграждане на светли мисли и благородни чувства.

Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко и голямо. Това тяло именно строи и физическото и всички останали тела на човека.

Човек трябва да бъде абсолютно чист. Чистотата подразбира здраве – само чистият човек може да бъде здрав. Пречистването и приготвянето на човека за дрехата на новия живот става на земята. Щом облече новата си дреха, той минава вече в нова фаза на живота.

Живейте в Любовта, за да станат телата ви безсмъртни. Значи, когато Любовта обхване цялото тяло на човека и започне да работи в неговия ум, в неговото сърце, в неговата душа и в неговия дух, той става безсмъртен. Само безсмъртният може да бъде поканен на сватба, т.е. в духовния свят.

Плътското тяло умира, а духовното не умира. Плътското тяло страда, а духовното не страда и няма противоречия. Духовното тяло живее в радост.

Христос възкръсна с духовното, с организираното си тяло, с което се явяваше и изчезваше.

В бъдеще заминаването отвъд ще бъде дематериализация, а раждането – материализация.

Ако влезете в същинското си тяло и разберете неговите закони, преспокойно може да се движите, да идете до Слънцето, до Луната, да минавате през пространството спокойно, безпрепятствено.

В бъдеще човешкото тяло ще е по-съвършено. Когато желае човек ще може да става невидим. Ще става воден, въздухообразен, какъвто си иска, ще може да отива и на Слънцето, щом пожелае.

Тази материя ще претърпи едно видоизменение. Вие ще получите духовни тела, ще влезете в астралния свят, в една материя по-рядка. И там има твърда земя, и там има вода и въздух ... само че тази твърда земя се различава много от нашата земя.

Физическото тяло може да се подмлади и може да се остари, а духовното тяло в човека е всякога младо. Единствения закон за подмладяването е човек да мисли за своето духовно тяло, да вярва, че го има.

Има едно тяло в човека, което никога не се разрушава. Това тяло е Божествено. Върху това тяло вечността пише онова, което човек прави и е направил досега.

Апостол Павел казва: ако временното жилище се развали, имаме дом неръкотворен, в който човек ще влезе да живее в бъдеще.

Смъртта сега разрушава само несъвършените форми. Всички онези хора, които не са достигнали до положението на съвършени същества, са подложени на ножа на смъртта. Като станат съвършени, те няма да умират. Тогава хората ще се размножават по съвсем друг начин, а не както сега. Размножаването е закон на несъвършенството.

Най-хубавото в човека е това, че той вярва в безсмъртието, той вярва в душата, която не умира. Той вярва още, че има една Любов в себе си, която никога не престава. Като умре и замине за другия свят, Любовта и там приодължава.

Отечеството на човешката душа представя раят – мястото на всички възможности и блага, които човек някога е имал. Днес всеки човек се стреми да се върне в рая, отдето е излязъл. Между земята и рая има една тъмна зона, която човек трябва неизбежно да мине. За да я мине спокойно, нужна му е светлина, равна на 25 милиона свещи. Щом мине тъмната зона и влезе в Божествения свят, свещта не е нужна вече. ... Тъмната зона се отличава и с голям студ. Температурата там е под 273 градуса. За да мине през тази зона, човек трябва да има Любов. Само с Любовта е в състояние да мине през студената и тъмна зона. Голяма е топлината на Любовта – тя преодолява и най-големия физически студ.

Когато се говори за възкресение, за вечен живот, разбираме съчетанието, което съществува между човешкия дух и човешката душа. Те съдържат качествата на Божествения Дух и Божествената Душа, затова човек има възможности, каквито и Бог има.

При възкресението животът минава от една фаза в друга, дето смъртта се изключва.

... възкресението е въпрос само на душата. То е пробуждане на съзнанието. Не се ли пробуди у тебе съзнанието, възкресение няма.

Иска ли да стане безсмъртен, човек трябва да измени напълно своя мироглед. Нов мироглед, ново разбиране, нов морал е нужен на човека, за да придобие безсмъртие. Безсмъртният трябва да бъде готов на всичко. Каквото и да се случи в живота му, по негова воля или вън от него, той трябва да го приеме с готовност.

На какво се дължи безсмъртието? На добродетелите и способностите на човека. Защо? Защото само те го следват във вечността.

Всеки човек, който е разбрал законите на светлината, който мисли право, той е светия. Според мене безсмъртието седи в светлината. Защо? Защото светлината носи безсмъртие в себе си.

Който е праведен и който веднъж просияе, куршум за него няма. Той е безсмъртен.

Възкресението ще дойде само за онзи благочестив, свят човек, който цял живот е работил и се е молил, но не и за онзи, който никога не се е молил и само за себе си е работил.

Единственият стремеж на всички същества е да преминат от живота на ограниченията към живота на свободата или както аз се изразявам – да минат от временния живот към вечния. Това са неща безсмъртни или както аз ги наричам, неща или живот, в който кракът на смъртта не влиза. А щом смъртта не влиза, там човек е свободен, няма никакви страдания, никакви лишения, никаква сиромашия, никакви ограничения. Там е животът на вечната радост, на вечното щастие, дето човек знае как да живее.

Думата “възкресение” заключава една велика идея в себе си. Тя съдържа Божествени тайни. Да възкръснеш, това значи да бъдеш господар на всички елементи, на всички сили, на всички мисли, на всички желаня, на всички свои действия.

... когато в религиите се говори за възкресение, посветените разбират един по-висок стадий в развоя на живота, т.е. един живот недостъпен за сегашния човек, защото е извън неговото съзнание. Сегашният живот на човека по отношение живота на възкресението, е затвор и робство. Възкресението подразбира освобождаване от този затвор. При сегашното състояние на живота, хората са като пилето в яйцето. Възкресението подразбира човек да пробие черупката на яйцето и да излезе да живее в широкия свят, под прямото въздействие на Божествената светлина. Само тогаз човек ще разреши всички противоречия – индивидуални и социални, които го смущават днес. Възкресението това е новото разбиране на живота, в което съществуват нови отношения между човека и природата, съществуват и нови отношения между хората, които са отношения на любов и братство. Новото и старото не могат да се примирят, тъй както младостта и старостта не могат да се примирят – за да се примирят младият и старият, трябва старият да се подмлади. А за да се подмлади човек, любовта трябва да почне да действа в него като един жив извор, който да внесе вечния, безсмъртния живот в целокупното му битие. /4, с. 82 – 83/

Съвременните хора живеят в изключителни времена. Възкресението, за което се говори в Писанието, става и сега. Днес светът се съди и мъртвите ще възкръснат, ще се явят на съд пред Господа. Съдбата се налага по различни начини: чрез земетресения, чрез войни, чрез болести, чрез страдания.

“Денят Господен ще дойде!” Този ден иде да освободи хората от робството на смъртта. Този ден иде да освободи хората от вечния страх, от вечното недоволство. /42, с. 35/

Един човек, който се е нучил да освобождава съзнанието си, той е над смъртта.

Човек никога не може да има отвън онова, което няма отвътре. Да бъде човек здрав, това значи да има права, трезва мисъл. Ако духът на човека не е здрав, мощен и тялото не може да бъде здраво. Духът на човека е онова, което включва всичко в себе си. ... Дойде ли човек до пълно пробуждане на съзнанието си, ние казваме, че той е възкръснал. Възкресението подразбира придобиване на безсмъртие.

Докато хората не възприемат учението Христово, не ще ликвидират ъс смъртта

Възкресението, то е правата мисъл; в съзнанието ще държиш, че не можеш да умреш. Не мисли, че ще умреш, ще изгниеш. Щом не мислиш, ще умреш и ще изгниеш. Щом

започнеш да мислиш, ще възкръснеш. Нищо повече! Сега туй ще стане. Всичко в света е мисъл, всичко в света е ум. То е реалността, дето е всичко ум. ... съответствието е, че земният живот е скръбен, небесният е радостен. Следователно, на земята се учим да започнем да мислим, в небесния живот – вече сме се научили. В Небето вече няма скръб, защо? Защото мислят, те разбират. На земята хората не мислят и следствие на това скърбят.

Един от важните закони на природата е, че тя не търпи никакъв излишък на материя или на енергия. Тя не търпи никакви натрупвания, никакви наслоявания. Енергията, както и материята може да се складира, но не да се натрупва. Например, ако човешкият мозък събере повече енергия, отколкото му е нужна за даден момент, той трябва да има резервоар, дето да я складира. Понякога човек има повече мисли, чувства, желания, отколкото са му нужни за момента, вследствие на което трябва да ги складира някъде. Всичко, което човек складира в себе си е второстепенно. Първостепенни неща в човека са ония мисли и чувства, с които той е излязъл от Първичния източник на живота. Човек дохожда на земята и си заминава с основните мисли и чувства, които никой не може да му отнеме. Те представят основния капитал на неговия живот, а второстепенните са капитал взет назаем. Човек трябва да се крепи на своята основна идея и никога да не отстъпва от нея. Дойдат ли второстепенни идеи на мястото на основната, човек се чувства натрупан с излишъци, вследствие на което губи своята пластичност.

Възкресението включва в себе си друг закон – минаване на душата в онова същинско състояние, в което е съществувала преди да е била въплътена в материята. Веднъж въплътена в материята, душата се опорочава. Също всички хора без изключение са нечисти. Поради това ние трябва да правим на земята големи усилия, за да можем със силата на духа да очистим нашето сърце, нашия ум, нашите действия и желания от това окаляне. Причината за окалянето е самата материя – значи тя е от такова естество, че се опорочава. Възкресението е самият процес на чистене. То става само чрез Божествената Любов. Без Любов няма възкресение.

Който познае доброто, той ще има живот в себе си; който познае злото, той ще има смърт в себе си. Ако познаваш доброто, оживяваш, ако познаваш злото, умираш. ... Човек със своята мисъл се вдига като птица над течението на злото. Злото е силно течение. Тъй щото, туй силно течение на злото не може да го засяга. Мисълта е крилата, да не ни засяга злото.

Ако влезеш в противоречие със силите, със законите, които съществуват в разумната природа, ти ще бъдеш смачкан, разрушен. Влезеш ли в съгласие със силите, със законите на разумната природа, ти ще бъдеш въздигнат, ти ще възкръснеш от гроба.

Ако решим да възприемем Бога и да живеем по Бога, ще имаме състояние, за което Писанието казва: "Иде нова земя и ново Небе". Нов живот на безсмъртие – туй е, което наричат първото възкресение. Онези, които приемат Бога по този начин, те ще влязат в първото възкресение.

Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за окръжаващите. Това е възкресение. Това значи пробуждане на човешката душа. Когато Христос живее в душите на хората, всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя.

Трябва да знаете, че и в най-голямото изпитание, и в смъртта има едно място, има един нов път, през който можете да излезете. Който може да направи това, той е силен човек, той не умира. Христос провери този закон. Той провери, че и като умре човек, има един изходен път. Като го поставиха на кръста, заковаха Го и умря. Какво казва Евангелието? ... Туриха Го в гроба и този, умрелия човек, намери един изходен път и излезе от гроба. Някой ще каже: "Господ го направи". Не. Аз знам, че той като умира, пак вярва, че може да живее.

Христос представлява възвишеното съзнание на човека, което за да се оформи, трябва да има вътрешна опора. Вътрешната опора е Духът на човека, който определя неговото безсмъртие. Който няма тази вътрешна опора, той не може да бъде безсмъртен.

Разумните същества не живеят само във въздуха. Средата, в която живеят те я наричат етер. Има нещо, има едно положение, при което човек може да стане безсмъртен. Като влезе в съответна за това среда, човек става безсмъртен. Тогава и да искаш да умреш, невъзможно ще бъде. Ако искаш да умреш, ще слезеш на земята. Ако не искаш да умреш, ще се качиш в съзнанието си, ще се повдигнеш.

Всички хора не могат да бъдат живи, но всички хора могат да възкръснат. Това е закон. Христос пък никога не е умирал. Следователно може да се помогне само на онзи, който разбира закона на възкресението и вярва в него.

Щастието е организираният живот, нещастieto е неорганизираният. Неорганизираният живот като се организира, нещастieto се превръща на щастие. Ние някой път питаме: защо са тия страдания? Да организираме страданията, да станат условия за щастливия живот за бъдеще.

Без страдания няма възкресение.

Цялата природа минава през страдания. Тъй щото, не питайте защо са страданията, но работете съзнателно да се осмислят. Веднъж страданията осмислени, въпросите на живота лесно се разрешават. Само така човек ще се подмлади и обнови, а след това ще възкръсне.

“Онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва”. Какво е съчетал Бог? Той е съчетал възгледите на душата и на духа и отношенията между тях. Тези са новите възгледи, които правят човека свободен. Ние имаме предвид съвършената, пълната свобода, която съдържа в себе си три качества: живот, знание и свобода. Който има тези качества в себе си, той влиза в новия живот, във възкресението. Възкресението е нова фаза на живота, нов живот, който изключва всички страдания, всички мъчнотии и недоразумения. Вие не можете да бъдете свободни от вашите мъчнотии и страдания, преди да влезете в живота на свободата, в живота на възкресението.

Възкресението е един процес, който Духът Божи извършва в нашия живот, един велик процес, чрез който Бог възстановява тази първоначална хармония. Един ден, когато вашите уши се отворят и започнете да слушате малко повече и по-далеч, отколкото сега слушате, вие ще забележите, че в цялата вселена се движат известни тонове, които предметите – изворите, дърветата, листата – издават и ще чувате велика музика, която се разнася от единия край на света до другия и тогава ще разберете вътрешния смисъл на живота.

Възкресението подразбира новото, космическото съзнание в човека, което ще дойде. Тогава във всички ще проблесне нова светлина и те ще съзнаят, че са братя един за друг. Ще съзнаят, че и простият и знаещият са едно пред Бога.

Даниил, един от най-видните хора на миналото, казва: “В последно време, когато хората се освободят от всички свои криви схващания за живота, тогава възкресение ще има”. Ще възкръснат хората. Сега всички се стараят още този ред да запазят. Всичко, което сега виждате, всичко ще изчезне. Няма да намерите едно перце от тоя ред и порядък, който сега съществува. ... Казва Писанието: Всичко ще мине през огън и от тази култура и архитектура всичко ще бъде пометено, всичко ще се измени, ще остане в човека само онова от културата, което ние сме задържали в себе си. ... Всичко друго външно ще

изчезне. И онова, което сме задържали ще роди новата култура, която ще бъде хиляди пъти по-висока от сегашната. Това е най-близкото, което хлопа вече пред вратата.

Спасението на човека зависи изключително от Любовта. В момента, в който Любовта ви към Бога е по-силна, отколкото към вшитите желаниа, вие сте вече в областта на безсмъртието. Ако пък изпаднете в ада, достатъчно е да се хванете за една от машините, която произвежда светлина, за да излезете навън. Тогава вашите неприятели от ада ще се накачат за вас. Вие трябва да си мълчите и да продължавате да се качвате нагоре. Колкото по-голяма става светлината, толкова повече вие се усещате свободни; един след друг вашите неприятели ви изоставят, докато останете свършено сам. При изкачването нагоре и Любовта ви се усилюва. Щом се освободите напълно, ще кажете: "Слава Богу, вече съм напълно свободен, никой не ме измъчва и преследва". Следователно, ако нямате Любов в себе си, всеки може да се качи на гърба ви и да ви смуче като дървеница.

Пусни Господа да вземе участие в твоя живот и всичките ти работи ще се оправят. Казано е: "Когато дойде Духът на Истината, той ще ви научи". Тогава ще се оправят работите. Тогава ние сме над страданията, над всичко, тогава сме господари на положението. Тогава няма страдания и ние сме вече в Небето. Докато Бог не е в нас, ние ще изпитваме горчивината на ада. Всеки е опитал тази горчивина. Горчивината е отвън, а сладчината е вътре.

Смъртта не е нищо друго, освен борба на човека с дявола. В тая борба един от двамата побеждава. Ако победи дяволът, човек умира и отива в ада, ако победи човекът, дяволът пропада. Човек казва: "Победих и отново живея! Сам извоювах свободата си". Ето защо, като умираш, извади ножа си и бъди готов за сражение. Смъртта е най-голямото, най-страшното сражение. Не мисли, че умираш, но че си повикан на сражение. Ако победиш, ще влезеш в Небето като герой, ще ти турят венец на главата. Ако не победиш, никакъв венец няма да получиш. Ще погледнеш към раните си и ще се засрамиш.

Христос казваше: "Този народ, между когото дойдох да проповядвам, ще ме умори със своето безлюбие. Аз трябва да умра. Като умра, аз ще им покажа, че имам сила да възвърна живота си. Но след това не ще имам никаква връзка с тях". Христос трябваше да умре, за да се освободи от влиянието на евреите. Всеки от вас трябва да умре, ако иска да се освободи от връзката си със света. Защо трябва да умираме? За да се освободим от сегашния свят на безлюбието. И като умрем ще кажем: "Ние нямаме нищо общо с вас, сами носете своя товар".

Ако трябва да умрем, то е за да се освободим от ограничителните условия на живота. И ако трябва да възкръснем, то е за да покажем на света, че има само един Бог на Любовта, Спасител на човечеството, чрез Когото всичко можем да направим и всичко може да стане. Той ще ни спаси.

Христос трябваше да умре, за да се подобри положението на тогавашното човечество. Един умира за всички, един в света може да повдигне всички. Под "един" ние подразбираме, че цялото е в състояние да подобри, да оправя здравословното състояние на всички клетки, които живеят в него. Под думата "Христос" ние разбираме колективното човечество, което взима участие в тази работа.

Христос възкръсна, но за да дойде до възкресението, Той мина първо през распятието. Какво означава кръстът? Кръстът представлява мрежата на куба, т.е. кубът поставен на плоскостта. ... Всички хора са живи кръстове, които трябва да се издигнат. Щом стане това, около този кръст ще се образува една окръжност, която означава вечността. Ето защо кръстът ще се превърне в колело, което ще бъде в постоянно движение.

Защо трябва да се изчислява квадратурата на кръга? За да се намерят елементите на безсмъртието. Тази идея е скрита в органическия живот.

Безсмъртието е едно устойчиво, първично съединение. Човек може да измени клетките на своето тяло и да живее колкото иска, стига да узнае съединителното равновесие на нещата, нещо, което е било известно на древните народи.

Човек трябва да намери своето място в Божествения организъм и да свърши точно работата, която му е определена.

Възкресението е закон за превръщане на енергиите. Когато една по-низша енергия се превърне в по-висша, човек се спасява. Докато си жив, ще раздадеш всичко на бедните, а не като умреш да се карат за имуществото ти роднини и близки над гроба ти.

И всеки, който не спазва целомъдрието и няма в себе си страха Господен, “такъв човек да го предадем на Сатана за погубване на плътта, за да се спаси духът в деня на Господа Исуса”.

Ако вие сте добили опитност от толкова хиляди години, страдали сте, държали сте високо знамето на Истината, не сте се плашили от онези, които убиват тялото и сте се жертвали за възтържествуване на правдата, за тържеството на Царството Божие, Господ ще ви въздигне наново, Той ще ви възкреси. И затуй казва Христос: “Не бойте се от онези, които убиват тялото”. Ако убият вашето тяло, душата ви ще остане свободна, а това е ценното в живота. Всеки друг път, който ви отклонява от Истината, е пагубен и за тялото ви и за душата ви. Защото, страхливите, малодушните няма да наследят Царството Божие.

... Там където е Любовта, страхът го няма, и там, където е страхът, Любовта я няма.

Любовта е признак на пълнота, на единство във всички сили, чувства и способности на човешкия дух, а страхът е признак на отсъствие, разединение на тази вътрешна хармония, на душевния мир.

... Идеалът на геройството се състои в това – когато те сложат на позорния стълб за правото дело, да можеш с великодушие да понесеш всички страдания, целия позор, всички хули и всички злорадства и обвинения на окръжаващите, пък било то и на целия свят, и да кажеш на Майка си: “За Тебе, Която Си ме родила в тоя Божи свят, аз жертвам всичко. В Любовта Ти аз намирам своята последна опора на моята душа. Страхът от света, от онези, които убиват моето тяло, е отживял своя век. Аз не се боя, защото Те познавам. Дали ще ми дадеш смърт или живот, еднакво, с благодарност ще ги приема. С Тебе и в смъртта има смисъл, без Тебе и в живота няма цел. В смъртта или в живота, бъди Ти всякога светлия венец за моя дух.

Ще ви запitam: какво ще прави ученикът в света, когато се пробуди съзнанието му? Ще работи. Как? Ще се обърнете към Библията, към първа глава от Битието и оттам ще започнете. “Отначало Бог създаде Небето и земята. А земята беше неустроена и пуста; и над бездната се простираше тъмнина; и Дух Божи витаеше над водата. И рече Бог: “Да бъде виделина!” И настъпи виделина. И Бог нарече виделината първия ден, когато Той влезе в новия живот”. Писанието казва: “Нищо няма да остане от старото небе и от старата земя”. Това означава, че от света на ученика, от неговия ум, от неговото съзнание ще изчезне всичко и той ще остане като в пустиня. От неговото Небе няма да остане нито Слънцето, нито Месецаът, нито една звезда, той ще увисне сам във въздуха. От неговата земя няма да остане нито човек, нито животно, нито растение – от никъде няма да чува глас. Той ще остане абсолютно сам, като самотен пътник в пустинята. Когато говори, няма да познава и себе си, ще се намира в страшно противоречие с живота. Това противоречие се нарича “смърт”. Всичко, което ви е радвало и веселило, всичко, което сте знаели в живота, всичко, в което сте вярвали и на което сте се уповавали, всичко, с което сте решавали великите задачи на вашия живот изчезва и вие оставате сам, не знаете какво да правите, намирате се в чудо. Питам: какво ще правите, като се намерите в такова положение?

И гласа на Господа няма да чувате, и Той ще се скрие от вас. Именно за този час Писанието казва: “Ще хлопате и няма да ви се отвори”. Тогава ще се намерите в положението на Христа, когато беше на кръста и като Него ще извикате от дълбочината на душата си: “Елой, Елой, лаба савахтани”.

Сега на вас ви е мъчно понякога, когато ви изоставят. Това обаче не е изоставяне, то е само представа. Вие още не сте изпитвали какво е истинското изоставяне. Но всеки човек трябва да бъде изоставен. Като говоря за това изоставяне, аз разбирам пробуждане съзнанието на ученика. Само по този начин ученикът може да разбере реалността на живота. ...

Та казвам: ще дойде в първия ден онзи страшен, велик момент за ученика – безмълвието. Около него няма да има светлина и той от дълбочината на душата си, от своя опит, ще призове онзи Невидимия, Незнайния Бог на вечността, Създателя на всичко в света. Той ще Го призове с цялата си душа, с целия си дух, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и ще каже: “Господи, искам да Те опитам! Един си Ти, Господи, Създателят на всичко. Няма друг в света, освен Тебе!” Ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще проблесне малка, микроскопична светлина, която ще му причини такава голяма радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания. Някъде отдалеч ще чуе гласа Господен, гласа на своя Учител: “Нали искаше да Ме познаеш, нали искаше да Ме опиташ? Пригответи се сега за работа!” Настана Ден първи на твоя живот. Твоята земя беше неустроена и пуста и тъмнина се простираше над бездната. Бог, Който проиква навсякъде и във всичко, Той е Незнайният Бог, Той е страшният Бог, който твори формите, който се носи над бездната, над неустроената земя, която сега се строи. И рече Бог: “Да бъде виделина!” И настъпи виделина! Ученикът ще каже: “Тази виделина, която виждам там, далеч, да бласне в мен!” И ако той е от избраните ученици, като рече “Да бъде виделина!”, в него ще настъпи виделина.

“Кога ще видим Лицено Ти?” За да видиш туй Лице, трябва като Христа да минеш през кръста, през най-голямото страдание и след туй ще кажеш: “Отивам при Отца моего и Отца вашего”. При туй състояние не можете да идете. Сега можем само да надзъртаме, отдалеч може да Го видим като една обетована земя.

За да се явите пред лицето на Бога, трябва да бъдете такива герои, че да сте се сражавали със смъртта и да сте приели живота. Тогава ще разберете какво нещо е свободата. Човек, който не е дал едно сражение на смъртта, не може да бъде свободен. Да приемеш смъртта, за да приемеш живота. Да пожертваме своето човешко естество, всички свои човешки желания, които са временни, за да приемем в себе си живота, за да дойде животът в Божественото естество, да възприемем Неговия Дух. Това е приемането на Духа вътре. Всички, които повярваха тъй, приеха Духа и оживяха в Божественото естество. И всички, които се изпитваха така, отиваха и с радост умираха. Това е първото учение на християните: с радост умираха, за да получат живота. ... не се плашете от смъртта. Смъртта се омаломощава от Любовта.

Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва. Вашето съзнание още не е разширено и Христос още не е влязъл във вас. Ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след Него не проникне Божествената Любов, вашите усилия ще бъдат безполезни. ... Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новият живот, излян в нови форми. Ще излезете от гробовете ... от това сегашното, от тази форма помен няма да остане! Ще останат известни принципи, които ще напомнят за сегашното, но всички коренно ще се изменим.

Възкресението е естествен процес на придобиване на знания и освобождаване от ограниченията. Щом завърши с успех програмата на земното училище, човек възкръсва и влиза в новия живот. Който познава Божествените закони и ги прилага, той минава през възкресението. Ако не познава тези закони, той е далеч от възкресението. Каквито обидни думи да кажете на възкръсналия, той не се смущава. Той казва: “Едно време бях и кон, и магаре, и лош човек, но минах и заминах през това. Сега съм свободен, възкръснал човек”.

Новият човек, който се създава, аз го наричам човек на светлината. Вие живеете в епоха, когато новият Адам се създава и всички ще го видите. Той иде вече в света. Казвате: Кога ще е това? – “Когато Луната потъмнее, когато Слънцето изгасне и когато звездите паднат”. Това е според Писанието. На съвременен език преведено, това

означава: Когато старият строй се замени с нов, по-правилен, по-разумен, съгласен с Божиите закони, тогава ще дойде новият човек, новият Адам, Син Человечески. Тогава всички хора ще минат през Него и ще станат като Него. Това значи: дошло е Царството Божие, новото Царство на земята.

Тогава хората пак ще живеят на Земята, но ще могат да посещават и Слънцето и Луната, ще ходят където пожелаят, ще имат свободен билет. Запомнете думите ми и ще ги проверите. Тогава телата на хората няма да бъдат толкова тежки, както сегашните. Новите хора ще могат да видоизменят телата си според желанието и нуждите си. Те ще стават видими и невидими, ще ги свиват и разширяват. ...

Бъдещият строй на живота ще представя съвсем нов тип. Този живот е реален, не е нещо фантастично, нито е извън Земята. Бъдещият живот ще е по-реален от настоящия.

Едно от качествата на новия Адам е това, че той няма да умира. Той ще живее колкото иска. Като живее 200, 300, 1000 години, той ще извика приятелите си и ще им каже: Приятелю, викай ме вече от онзи свят и аз реших да си замина. От всяка станция ще ви се обаждам като по радио, да знаете къде съм. Това значи, че новият човек няма да умира. Обаче, докато се създаде този нов човек, телата на съвременните хора трябва да претърпят коренно преобразование. Новият човек ще бъде създаден по образ и подобие Божие.

Ние сме започнали от първия Адам, направен от пръст, а трябва да свършим с втория, с безсмъртния Адам, който носи Божията Любов в себе си. Ако питате съвременната църква, тя ще ви каже, че много време има, докато вторият Адам дойде. Ако питате окултните общества и те ще ви кажат същото. Обаче аз казвам: Вторият Адам е дошъл вече и райската градина е приготвена. Ако бяхте влезли в тази градина само за една минута, не бихте желали да се върнете назад. Вратата на този рай се отваря всеки ден по един път, да влезе онзи, който е готов за там.

Бог ще преобрази Земята. Как? – Това няма да кажа. Вие ще бъдете свидетели на това преобразование. Тогава сами ще говорите за него. Това няма да стане изведнъж, но постепенно. Когато Любовта слезе на Земята, тя ще заличи греховете и няма да ги споменува. Тя ще се претвори като Животворящ Дух.

Когато Бог слезе, Той ще съди хората по човешки, а ще ги възкреси по Божественому. Следователно, първо ще има съдба, а после – възкресение. Не мислете, че съдбата ще стане на Небето. Не, хората ще бъдат съдени на Земята. Когато се сварши съдбата, тогава ще дойде новият живот, тогава ще дойде възкресението.

Щом съдбата мине, ще настане затишие, мир. Тогава съдиите ще напуснат съдилищата си, войниците своите постове, свещениците своите църкви. Всички хора ще изият във свободни, радостни и весели, облечени в нови дрехи – дрехите на Любовта и Мъдростта. В Писанието се казва, че свещениците ще бъдат облечени в бели дрехи, препасани със златни пояси.

Казвате: “Да дойде по-скоро това време”.

Времето сме ние. Кога ще бъде това? От нас зависи, от нашето вътрешно желание. Кой ще направи това? – Ние. – С кого? – С Господа – когато ние бъдем готови. Господ е вече готов. Той ни чака. /85, с. 437 – 438/

ШЕСТАТА РАСА

Вече сме в края на една епоха, където всичко се топи. Всички стари възгледи се топят. Страданията, които сегашното човечество изживява показват, че идва един нов живот. /66, с. 25/

... цялото човечество се намира пред една велика епоха на промени, която ще донесе новото. /13, с. 59/

Сега е век на ликвидиране със старото, сега идва нещо мощно, което ще разтопи всяка частица – това е Любовта. /40/

“И роди дете мъжко, което ще управлява всички народи с жезъл железен; и нейното чедо бе грабнато и занесено при Бога и при Неговия престол” /53, 12;5/ ...
Кое е това дете? – Шестата раса, т.е. идеята на Бялото Братство, че всички хора са братя. /89, с. 17/

Сега иде шестата раса и народите не могат да влязат в нея, преди да ликвидират своята карма. И сега тези страдания са ликвидация на натрупаната карма, за да се приготвят за новия живот, който иде на Земята.

Днешната епоха на големи страдания и пертурбации представлява родилните мъки на една велика култура. Всред шума и страданията на днешната епоха ще се роди у човека идеята за мировата любов и ще протекат мощните ѝ струи през човешките сърца. Това иде по законите на развитието. Съзнанието на човека, като дойде до една степен на своето развитие, се превръща в Любов. /85, с. 243/

От дълбочините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно самопожертвуванието, което показва, че в него започва да проблесва свръхсъзнателен живот, т.е. проявата на Божественото. Това е новият тип човек, това е новата раса, която иде.

Една велика сила иде сега в света, и вие ще се измените. Любовта иде сега в света! Любовта иде сега да стане основа, върху която да се изгради новият живот. Без любовта хората вече нищо не могат да направят. Сега трябва да приложат любовта, за да се премахнат всички противоречия, които съществуват. Любовта е новото в света. ... Бог слиза вече на Земята и носи любовта в човешките сърца и души. /85, с.242/

Всяка Божествена вълна не е нищо друго, освен нов приток от Любовта, който се втича в човешкия живот. Влезе ли този елемент в културата, той ще внесе обрат във всички области на живота. /85, с. 244/

Сега в света се образува едно ядро от хора от всички нации ..., които образуват една нова раса, един народ с нови схващания, различни от сегашните. Кой групира тези духове? Великият Божествен закон ги привлича, за да се опознаят и работят заедно. ... Онези народи, които изпратят свои представители, името им ще се запише в това велико царство, а онези, които не изпратят, името им ще се заличи. Писанието казва преди хиляди години: “Народи, които не служат на Бога, нямат никакво бъдеше”. /33, с. 305/

Всяка раса е дала нещо от себе си. Бялата раса е направила много повече от черната и жълтата. Следващата раса – расата на любовта – ще даде най-много. Тя ще се представлява от благородни, светли души. Тя ще донесе новата култура на Земята. Идеите на шестата раса са като въздуха – те сега навсякъде проникват. Славяните ще дадат подтик на шестата раса. След събитията, които стават, шестата раса ще стане активна в живота. Ще започне да поема ръководството. На Земята ще има много повече нейни представители, отколкото сега. Те ще дадат нова насока на културата. Славянството е подложка, върху която ще бъде присадена шестата раса. /33, с. 307 – 308/

В Америка се строи физическия тип на шестата раса; а в славянството – духовния тип на шестата раса. За в бъдеще Америка и Русия ще се съединят в едно. Тях ги делят само осем километра на север. /34, с. 324/

Има вече нови хора, типове от новото поколение, които са се родили в Америка. Хора на новото поколение има във Франция, Германия, Англия, но най-вече ги има в Америка. Физиологически тия хора се отличават от другите. /49, с. 102/

Шестата раса ще приготви любовта. Три неща приготвя тя: Съвършената любов към Бога, към ближния и към себе си. Любовта трябва да влезе на първо място. Хората трябва да имат една мярка: Любов към Бога трябва да бъде мярка за всички.

Сега се подготвя шестата раса. Сега трябва любов към Бога. Спасението на човека е там. Друго средство вече няма. Няма друга мощна сила, която може да подтикне хората.

Светът механически не може да се подобри.

Една разумна Божествена вълна иде и преустройва света. Това разумно действа в хората и изменява вътрешния ред на техните мисли. Стига хората да излязат от избите си и светлината ще ги намери. Колко е ограничена мисълта на съвременните хора!

Тази вълна вече се чувства. В целия свят вече има събудени души. Те всички имат широка мисъл. Божественото отвсякъде иде във всички страни. Стига да сте готови за работа.

Правото сега е на страната на добрите хора. Всички тези духовни братства оказват влияние.

Новият живот иде. Който разбира трябва да се радва, че се е роил в сегашните времена.

Новият ред се налага. Скоро хората ще схванат, че пространството е пълно с разумни същества, които постоянно изливат светлина в хорските умове, преустройват нещата.

Навсякъде се усеща интерес към духовното.

Шестата раса ще дойде от небето.

Цялата слънчева система минава в една нова фаза. Старият живот на Земята е несъвместим с новия. Онези, които устройват Земята не са тук на Земята. Не мислете, че тези, които са тук на Земята, че те ще преобразят света. Спасението идва отгоре, от светлината, от топлината. /40/

Духовният човек е необходим на хората дотолкова, доколкото да им даде направление в живота, да ги подтикне към Великото Начало. Днес между всички народи и общества се явяват нови хора, с нови и светли идеи, които подтикват човечеството напред. Тези хора се срещат навсякъде по света... Те носят нов морал, нови разбирания, които служат като звено, като условие за привличане към Земята на енергиите, които идат от духовния свят. И ако хората днес са недоволни от себе си, причината за това се дължи на факта, че много от небесните извори са затворени за тях и те не могат да ги ползват. Много от енергиите необходими за пресъздаване а техните мисли и чувства, не достигат до сърцата и умовете им. Защо? Те сами са прекъснали тези съобщения, а сега трябва усилено да работят, да ги възстановят. /72, с. 108/

Днес от невидимия свят слизат хиляди напреднали същества да помагат на човечеството. Те търсят готови души, чрез които да работят. Пригответе умовете и сърцата си за тях, да ги посрещнете, да ви посетят и внесат във вас новата култура. /9, с. 42/

... онези хора, които ще дойдат, няма да бъдат от "мира сега", те ще дойдат от духовния свят. Апостолите, след като се молиха дълго време, от невидимия свят слязоха хиляди духове във вид на огнени езици, вселиха се в тях и оттогава тия Христови ученици отидоха да проповядват. Така и днес ще дойдат тия с огнение езици, и ще влязат в ония хора, които са готови. И тогава в света ще има такова движение, каквото хората не са виждали и поисляяли досега. В света ще настане ред и порядък и хората ще се свестят. ...

И когато дойдат тия хора отгоре, с онова възвишено съзнание, няма да създадат такива закони като сегашните, но други закони и ще кажат: не се живее по този начин, а по друг начин. И апостол Павел, който е предвиждал това нещо, казва: "Всички няма да умрем, но ще се изменим". Сегашните хора ще се изменят, и тогава ще настане една реалност. Ще станеш една сутрин и ще бъдеш нито Иван, нито Петър, нито Йоан богослов, нито апостол Петър, но ще имаш ново име, което ти е дадено отгоре, от небето. /43, с. 28 – 29/

Днес иде новата, шестата раса, в която мъжете и жените ще се разберат.

Хората няма вече да се женят, да се раждат и въплътяват по този начин, както е било досега, а ще дохождат чрез вселяване.

От невидимия свят ще дойдат хиляди, милиони същества, които са напреднали, които стоят в пространството, в рая. Те ще дойдат и ще турят ред и порядък на земята.

Бялата раса ще бъде носителка на шестата раса, която ще дойде чрез вселяване. Както един човек търси квартира светла, красива, хигиенична, така светлите души ще търсят подходящи обекти, в които ще се вселят. Ние ще бъдем квартира за тях, ще заспим и ще се събудим други хора, с други разбирания и желания.

Казвал съм и друг път, че в света идват 8 000 адепти. Някои ще се родят, някои ще се вселят. Те са носители на новото, на бъдещето и това бъдеще ще се наложи на човечеството. Бъдещата култура ще се наложи на хората, както спят и сутринта ще се събудят преобразени.

Ще дойдат по-разумни същества да се въплътят на земята и това, което съществува като дисхармония, ще изчезне.

Сега човек е половин животно, половин човек, а в бъдеще ще дойде съществото на шестата раса и ще се съедини с човека и тогава ще работят двете души заедно. А животното ще бъде слуга. Хората ще живеят по благодат.

Представители на шестата раса са вече навсякъде, в Америка, в Европа и другаде. Те са пръснати в разни народи и постепенно ще вземат ръководството в ръцете си.

Напреднали в своето развитие същества ще се родят, други ще се вселят и ние ще видим, че хората, които управляват света, ще станат други. Тия напреднали същества ще управляват света, а вие ще бъдете помощници.

Наистина, съвременната наука разрешена един велик въпрос – социалния – но разрешението на този въпрос е в ръцете на най-благородните хора – хората на шестата раса. /31, с. 22/

Засега има англичани, има българи, има всякакви народи, но като дойде този огън и стопи всичко, няма да познаете кой какъв е бил.

И тъй, новата епоха ще дойде с нова раса, след което ще настане особено деление на хората – всеки ще заеме своето място. Пак ще има народи, пак ще има хора, но с други имена. /42, с. 26/

Колкото по-издигнат е човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема, зависи неговото състояние и разположение.

Велика работа предстои на всички. ... Лицето на сегашния човек, главата на сегашния човек, ръцете и краката на сегашния човек, както и всички органи трябва да се преобразят. Малко хора ще срещнете днес, които са устроени както трябва – нямат нужната красота. От лицето на съвременния човек трябва да излиза живот и светлина, както от Слънцето.

Бъдещите хора ще се наричат синове на светлината. Те ще бъдат прозрачни – божествените подтици, светлината, топлината и силата ще минават през човека свободно.

Шестата раса ще бъде светеща, от нея ще излиза светлина. Сега човек прави добро по отражение. В бъдеще доброто естествено ще се излъчва от човека, както ветлината от източника.

Бъдещият човек, човекът на любовта, ще притежава такава грамадна сила, че нищо не може да устои пред нея. Той ще бъде в състояние да увеличава по своя воля топлината си и светлината си и да станат те хиляди пъти по-силни от тези на слънчевата светлина и топлина на земята. Човек, който има топлина и светлина хиляди пъти по-силна от тази на Слънцето, може да ослепи и най-многобройната и най-силната армия, да разтопи нейните оръжия. Той ще може да разтопи касите на всички банкери, да стопли всички замръзнали сърца, да премахне всички прегради, които човешкият егоизъм е поставил на пътя.

Хората на любовта, които тепърва ще идват, ще имат другояче устроени тела. Те ще виждат и отпред и отзад и отстрани без да се обръщат, без да движат врата и очите си. Те ще знаят всеки ден какво ще им се случи и всичко ще приемат на драго сърце. Те ни най-малко няма да се безпокоят за това, че идват болести и сиромашия. Те знаят как да впрегнат на работа мъките, болестите и смъртта. Те са им господари.

Една друга раса ще дойде в света, която ще мисли малко по-другояче. Тия хора ще бъдат троелични. Те ще имат едно лице отпред, едно отзад и едно отгоре. С три лица ще бъдат.

Духовният човек вижда на грамадно разстояние. За в бъдеще почти всички хора със своето вътрешно виждане или чрез вътрешното си радио ще схващат нещата, които стават на хиляди километри от тях и така ще могат да си помагат.

Само грешният спи. Хората на шестата раса ще бъдат с отворени очи, винаги с будно съзнание.

Новият живот изисква жертви. Човекът на шестата раса живее повече за другите, отколкото за себе си. Да живееш за другите, това значи да виждаш проявлението на Бога в множеството. Като люби Бога, човек Го вижда в едно лице и в много лица.

Когато хората умират, къде отиват? Когато една водна капка умре, къде отива? Слива се с другите. Всички хора един ден ще се слепят. Туй различие, което сега съществува, ще изчезне, ще се върнете пак в рая и всички заедно ще съставите един човек. Тогава всичко ще бъде в ред и порядък. Всички хора, които сте тук, както и цялото човечество, ще влезете в този голям Човек, Духовният Човек.

Досета имаме расата на интелекта, на човешкото знание, сега се ражда расата на Любовта, която ще ни покаже път, по който трябва да служим на Бога. Всеки, който служи с Любов на Бога, той вече е влязъл в шестата раса, може да се роди. Всеки, който не е готов да служи, той е в петата раса. Всеки, който е готов да служи, възкресението за него ще дойде. Който е готов да служи и да възкръсне, има бъдеще. Всеки, който не е готов от Любов да служи, за второто възкресение трябва да чака.

С изгряването на Слънцето и силата на човека се увеличава. Затова именно е казано в Писанието: "На онези, които чакат Господа, силата им ще се удвои". Това значи: Любовта, Мъдростта и Истината ще дойдат за онези, които чакат Господа. Това е казано преди 2000 години. Сега на вас казвам: не е достатъчно само да чакате Господа, но да бъдете съвършено готови – здрави, облечени, чисти, та като се отвори вратата на Царството Божие, веднага да влезете. Всеки сам ще влезе тържествено и свободно, няма да чака някой да го бутне или на носилка да го внесе. Бъдете готови, защото вратата скоро ще се отвори. Както светлината навсякъде влиза сама, свободно, без да я канят, така и вие трябва да влезете в Царството Божие.

Ние вече влизаме в положението на шестата раса да имаме съзнателно общение с ангелите и светиите.

Ангелите и светиите са между хората. Достатъчно е да се вгълби човек в себе си, да започне да размишлява, за да се свърже с тях.

Когато се натъкнете на някое страдание или изпитание, обърнете се към Синовете на Светлината. Достатъчно е поне един от тях да ви посети, за да имате една реална опитност. Няма ли връзка с разумните същества, колкото и да се молите, молитвата ви няма резултат.

Висшите Напреднали Същества, светиите, ангелите, адептите, Учителите се интересуват от хората дотолкова, колкото е степента на техния стремеж към Бога. /45, с. 426/

В бъдеще, когато дойде шестата раса, хората ще дават повече, ще вземат по-малко. Те ще бъдат хора на светлината – светеца раса. Тогава хората ще мислят повече. Мисълта повече дава, а чувствата повече вземат. Човек трябва да мисли повече, т.е. да дава повече. И Бог е започнал първо с мисълта, с хармонията. Това изисква разумният живот. /86, с. 215/

Най-хубавите неща, които човешкият ум, човешкото сърце, човешката душа и човешкият дух са създали, се пазят в тайна. Те не се пишат на книги, които се разрушават. Най-хубавите неща, които човечеството е създавало от своето начало досега се пазят в тайна. Когато дойде шестата раса, всички тези велики неща ще се изнесат и тогаз хората ще кажат: миналите страдания не могат да се сравнят с настоящата слава.

Това учение създава новата култура, а тя – новата раса.

Излизането на човека от гъстата материя е предвестник на шестата раса.

Пътят на Любовта води към шестата раса с диамантена воля, към среща със светли, ангелски души.

Хората на шестата раса ще развият сетива, с които да схващат най-тънките прояви на природата – ще развият чувствителност, деликатност, лесно да разбират, да се досещат.

Новото сърце е изтъкано от меката материя на милосърдието. Мекото, милостиво сърце е един от признаците на новата раса. Такова сърце изнася великото и красивото от Божествения живот.

Шестата раса е на кротките, най-умните хора.

Трябва да избелим дрехите си, за да влезем в новата раса.

В шестата раса хората ще излязат от греха и ще влязат в рая.

Човекът на шестата раса ще бъде музикален, ще лекува с музиката си.

В човешката душа се крият съкровища, които като разкриете и разработите, ще дойдете до култура забележителна по красота, хармония и творчество.

За да влезете в расата на Любовта, откажете се от месото, от животинството.

Човекът на шестата раса съчетава трите човешки форми – дете, възрастен, стар.

Шестата раса е на гениите, седмата е на светиите, а след нея идва последната раса на нашата система – на Учителите.

Шестата раса ще вземе всичко в ръцете си и ще организира всичко в света. В шестата раса ще бъде изключено всякакво насилие.

Зазоряването на новата култура ще дойде по-рано, но шестата раса в пълния си разцвет и красота ще бъде на земята след 2100 години. Господ е оставил хувото за най-послед. Такъв е законът.

300 000 години ще трябва да се развива шестата раса.

По време на шестата раса раните на Христа напълно ще изчезнат и Той ще дойде. Докато хората не изправят живота си, Христос няма да слезе на земята. Със слизането на Христос, земята ще се запали и ще изгори – ще изгорят всички нечистотии на хората и ще остане само идейното.

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Абсолютна справедливост
2. Беседи обясн. и упътв. от Учителя – 1919 г.
3. Беседи обясн. и упътв. от Учителя – 1921 г.
4. Беседи от Учителя под ред. на Влад Пашов – т. 3
5. Божествената мисъл
6. Божествени условия
7. Божествен и човешки свят
8. Божественият импулс
9. Божият глас
10. Вехтото премина
11. Вечното благо
12. Високият идеал
13. Влизане
14. Влияние на светлината и тъмнината
15. Възможни постижения
16. Голямото благо
17. Да възлюбиш Господа
18. Дали може
19. Двата пътя
20. Две свещени положения
21. Двигатели на живота
22. Делата Божии
23. Добри и лоши условия
24. Допирни точки в природата
25. Евангелие от Йоана
26. Езикът на Любовта
27. Жива реч
28. Живият Господ
29. Закони на доброто
30. Законът на любовта
31. За съдба; Бог е дух – XI серия
32. За съдба; Той дойде при Пилата
33. Изворът на доброто
34. Изгревът – т. 1
35. Ключът на живота
36. Който дойде

37. Крадецът и пастирът
38. Малки и големи придобивки
39. Методи за самовъзпитание
40. Мисли за всеки ден – 1979 – 80 г.
41. МОК* - 1924 – 25 г.
42. Мнозина казваха
43. Моето царство
44. Настанало е Царството Божие
45. Начало на мъдростта
46. Ни мъж ни жена
47. Новите схващания на ученика
48. Новият човек
49. Новото човечество
50. Опорни точки на живота
51. Определени движения
52. Отиване и връщане
53. Откровение на Йоана
54. Петимата братя
55. По Бога направени
56. Полож. и отриц. сили в природата
57. Посока на растене
58. Просветено съзнание
59. Прости истини
60. Път към живота
61. Пътят на ученика
62. Работа на природата
63. Разумният живот
64. Реалности и сенки
65. Светлина на мисълта
66. Свещени думи – т. 2
67. Свещеният огън
68. Святото място
69. Сила и живот – II серия
70. Сила и живот – VIII серия
71. Силите на природата
72. Синове на възкресението
73. Служене, почит и обич
74. Слънцето не ще зайде
75. Старото отмина
76. Степени на съзнанието
77. Събуждане
78. Съразмерност в природата
79. Той създава
80. Трите живота
81. Трите посоки
82. Трите родословия
83. Условия за разумния човек
84. Условия за растене
85. Учителя
86. Фактори в природата
87. Ценната дума
88. Четирите кръга
89. Ще управлява всички народи
90. Новата мисъл

